



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

7. září 2021 *

Obsah

Právní rámec	4
Unijní právo	4
Směrnice 2014/24	4
Směrnice 89/665	10
Směrnice 2016/943	12
Litevské právo	14
Zákon o zadávání veřejných zakázek	14
Občanský soudní řád Litevské republiky	16
Spor v původním řízení a předběžné otázky	17
K předběžným otázkám	22
K první otázce	22
K druhé otázce	23
K třetí otázce	25
Ke čtvrté až deváté otázce	27
Úvodní poznámky	27
K páté až sedmé otázce	28
Ke čtvrté, osmé a deváté otázce	29

* Jednací jazyk: litevština.

– K rozsahu povinnosti veřejného zadavatele chránit důvěrné informace a k povinnosti uvést odůvodnění	30
– K rozsahu povinnosti příslušného vnitrostátního soudu chránit důvěrné informace . .	32
K desáté otázce	35
K jedenácté otázce	36
K nákladům řízení	38
„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 58 odst. 3 a 4 – Článek 60 odst. 3 a 4 – Příloha XII – Průběh zadávacích řízení – Výběr účastníků – Kvalifikační kritéria pro výběr – Způsoby dokládání – Ekonomická a finanční situace hospodářských subjektů – Možnost vedoucího partnera dočasného sdružení podniků dovolávat se příjmů dosažených v rámci dřívější veřejné zakázky spadající do téže oblasti jako veřejná zakázka dotčená v původním řízení, a to i tehdy, když sám nevykonával činnost spadající do oblasti dotčené veřejnou zakázkou dotčenou ve věci v původním řízení – Technická a odborná způsobilost hospodářských subjektů – Taxativnost výčtu způsobů dokládání přípuštěných směrnicí – Článek 57 odst. 4 písm. h) a odst. 6 a 7 – Zadávání veřejných zakázek na služby – Fakultativní důvody pro vyloučení z účasti v zadávacím řízení – Zápis na seznam hospodářských subjektů vyloučených ze zadávacího řízení – Solidarita mezi členy dočasného sdružení podniků – Osobní povaha sankce – Článek 21 – Ochrana důvěrnosti informací předaných hospodářským subjektem veřejnému zadavateli – Směrnice (EU) 2016/943 – Článek 9 – Důvěrnost – Ochrana obchodního tajemství – Použitelnost na zadávací řízení – Směrnice 89/665/EHS – Článek 1 – Právo na účinnou právní ochranu“	

Ve věci C-927/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Nejvyšší soud Litvy) ze dne 17. prosince 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 18. prosince 2019, v řízení

„Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras“ UAB,

za účasti:

„Ecoservice Klaipėda“ UAB,

„Klaipėdos autobusų parkas“ UAB,

„Parsekas“ UAB,

„Klaipėdos transportas“ UAB,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, R. Silva de Lapuerta, místopředsedkyně, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, A. Prechal, N. Piçarra a A. Kumin, předsedové senátů, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby (zpravodaj), S. Rodin, F. Biltgen, L. S. Rossi, I. Jarukaitis a N. Jääskinen, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za „Ecoservice Klaipėda“ UAB J. Elzbergasem a V. Mitrauskasem, advokatai,
- za „Klaipėdos autobusų parkas“ UAB D. Soloveičikem, advokatas,
- za litevskou vládu K. Dieninise a R. Butvydytė, jako zmocněnci,
- za rakouskou vládu A. Poschem a J. Schmoll, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi L. Haasbeek, S. L. Kalėdou a P. Ondruškem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. dubna 2021,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 21 a 42, čl. 57 odst. 4 písm. h), čl. 58 odst. 3 a 4, jakož i článku 70 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65), článků 1 a 2 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. 1989, L 395, s. 33; Zvl. vyd. 06/01, s. 246), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 (Úř. věst. 2014, L 94, s. 1) (dále jen „směrnice 89/665“), jakož i čl. 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. 2016, L 157, s. 1).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras“ UAB (středisko odpadového hospodářství pro region Klaipėda, Litva) (dále jen „veřejný zadavatel“) a „Ecoservice Klaipėda“ UAB (dále jen „Ecoservice“) ve věci zadání veřejné zakázky na sběr a přepravu komunálního odpadu skupině hospodářských subjektů složené ze společností „Klaipėdos autobusų parkas“ UAB, „Parsekas“ UAB a „Klaipėdos transportas“ UAB (dále jen „Skupina“).

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2014/24

- 3 V bodě 51 odůvodnění směrnice 2014/24 se uvádí:

„Mělo by být vyjasněno, že ustanovení o ochraně důvěrných informací nebrání uveřejnění těch částí uzavřených smluv, které nejsou důvěrné, včetně jejich následných změn.“

- 4 Článek 18 této směrnice, nadepsaný „Zásady zadávání veřejných zakázek“, v odstavci 1 stanoví:

„Veřejní zadavatelé jednají s hospodářskými subjekty na základě zásady rovného zacházení a nediskriminace a postupují transparentním a přiměřeným způsobem.

[...]“

- 5 Článek 21 uvedené směrnice, nadepsaný „Ochrana důvěrných informací“, stanoví:

„1. Pokud není v této směrnici nebo ve vnitrostátním právu, jež se vztahuje na veřejného zadavatele, a zejména pak v předpisech o přístupu k informacím stanoveno jinak a aniž by byly dotčeny povinnosti v souvislosti s uveřejňováním výsledku zadávacího řízení a informováním zájemců a uchazečů uvedené v článcích 50 a 55, neuveřejňuje veřejný zadavatel informace, jež mu byly sděleny hospodářskými subjekty a jimi označeny za důvěrné, zahrnující mimo jiné technická nebo obchodní tajemství a důvěrné aspekty nabídek.

2. Veřejní zadavatelé mohou hospodářským subjektům uložit povinnosti, jejichž cílem je ochrana důvěrné povahy informací, které veřejní zadavatelé zpřístupňují [které zpřístupňují] během celého zadávacího řízení.“

- 6 Článek 42 téže směrnice, nadepsaný „Technické specifikace“, stanoví:

„1. Technické specifikace vymezené v bodu 1 přílohy VII se uvádějí v zadávací dokumentaci. V technick[ých] specifikac[ích] se stanoví požadované vlastnosti stavebních prací, služeb nebo dodávky.

Tyto vlastnosti mohou rovněž odkazovat na konkrétní výrobní proces nebo metodu poskytování požadovaných stavebních prací, dodávek nebo služeb nebo na konkrétní proces spojený s jinou fází jejich životního cyklu, a to i tehdy, kdy uvedené faktory nejsou součástí jejich věcné podstaty, za podmínky, že souvisejí s předmětem veřejné zakázky a jsou přiměřené k její hodnotě i cílům.

Technické specifikace mohou rovněž určovat, zda bude požadován převod práv k duševnímu vlastnictví.

[...]

3. Aniž jsou dotčena právně závazná vnitrostátní technická pravidla, jsou-li v souladu s právem Unie, musí být technické specifikace formulovány jedním z následujících způsobů:

- a) formou požadavků na výkon nebo funkci, včetně vlastností z hlediska vlivu na životní prostředí, pokud jsou tyto parametry dostatečně přesné, aby umožnily uchazeči určit předmět veřejné zakázky a veřejnému zadavateli zadat veřejnou zakázku;
- b) odkazem na technické specifikace a, v pořadí podle významu, na vnitrostátní normy přejímající evropské normy, evropská technická schválení, obecné technické specifikace, mezinárodní normy nebo jiný technický referenční systém vypracovaný evropskými normalizačními subjekty nebo – pokud tyto neexistují – na vnitrostátní normy, vnitrostátní technická schválení nebo vnitrostátní technické specifikace týkající se projektování, výpočtu a realizace stavebních prací a použití dodávek; každý odkaz je doprovázen slovy „nebo rovnocenný“;
- c) formou požadavků na výkon nebo funkci uvedených v písmenu a) s odkazem na technické specifikace uvedené v písmenu b) jako prostředek pro předpoklad shody s takovými požadavky na výkon nebo funkci;
- d) odkazem na technické specifikace uvedené v písmenu b) pro určité vlastnosti a odkazem na požadavky na výkon nebo funkci uvedené v písmenu a) pro ostatní vlastnosti.

[...]“

- 7 Příloha VII směrnice 2014/24 se týká „[d]efinice některých technických specifikací“.
- 8 Článek 50 této směrnice, nadepsaný „Oznámení o výsledku zadávacího řízení“, v odstavci 4 stanoví:

„Určité informace o výsledku zadávacího řízení nebo uzavření rámcové dohody se nemusí uveřejňovat, pokud by poskytnutí takových informací bránilo vymahatelnosti práva nebo bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem či na újmu oprávněným obchodním zájmům konkrétního hospodářského subjektu, ať veřejného či soukromého, nebo pokud by poskytnutí takových informací bylo na újmu poctivé hospodářské soutěže mezi hospodářskými subjekty.“

- 9 Podle článku 55 této směrnice, nadepsaného „Informování zájemců a uchazečů“, platí:

„1. Veřejní zadavatelé musí co možná nejdříve informovat jednotlivé zájemce a uchazeče o přijatých rozhodnutích týkajících se uzavření rámcové dohody, zadání veřejné zakázky nebo zařazení do dynamického nákupního systému včetně důvodů, pro které se rozhodli upustit od uzavření rámcové dohody nebo od zadání veřejné zakázky, pro kterou byla učiněna výzva k účasti v soutěži, obnovit řízení nebo upustit od zavedení dynamického nákupního systému[.]“

2. Na žádost dotčeného zájemce nebo uchazeče oznámí veřejní zadavatelé co nejrychleji, nejpozději však do 15 dnů od obdržení písemné žádosti:

- a) každému neúspěšnému zájemci důvody zamítnutí jeho žádosti o účast;
- b) každému neúspěšnému uchazeči důvody zamítnutí jeho nabídky a v případech uvedených v čl. 42 odst. 5 a 6 důvody svého rozhodnutí o nerovnocennosti nebo rozhodnutí, podle kterého stavební práce, dodávky a služby neodpovídají požadavkům na výkon nebo funkci;

- c) každému uchazeči, který podal přijatelnou nabídku, vlastnosti a výhody vybrané nabídky, jakož i jméno úspěšného uchazeče nebo stran rámcové dohody;
- d) každému uchazeči, který podal přijatelnou nabídku, průběh a postup jednání a dialogu s uchazeči.

3. Veřejní zadavatelé mohou rozhodnout, že určité informace o zadání veřejné zakázky, uzavření rámcové dohody nebo zařazení do dynamického nákupního systému, uvedené v odstavcích 1 a 2, nesdělí, pokud by poskytnutí takových informací bránilo vymahatelnosti práva, bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo na újmu oprávněným obchodním zájmům konkrétního hospodářského subjektu, ať veřejného či soukromého, nebo pokud by bylo na újmu poctivé hospodářské soutěži mezi hospodářskými subjekty.“

- 10 Článek 56 téže směrnice, nadepsaný „Obecné zásady“, v odstavci 3 stanoví:

„Pokud jsou informace nebo dokumenty, které mají hospodářské subjekty předložit, neúplné nebo nesprávné nebo se tak jeví, nebo pokud určité dokumenty scházejí, mohou veřejní zadavatelé dotčené hospodářské subjekty požádat o předložení, rozšíření, upřesnění nebo doplnění příslušných informací nebo dokumentů v přiměřené lhůtě, pokud takovou žádost vznesou v plném souladu se zásadami rovného zacházení a transparentnosti a pokud vnitrostátní právní předpisy, jimiž se provádí tato směrnice, nestanoví jinak.“

- 11 Článek 57 směrnice 2014/24, nadepsaný „Důvody pro vyloučení“, v odstavcích 4 a 6 stanoví:

„4. Veřejní zadavatelé mohou z účasti v zadávacím řízení vyloučit nebo po nich mohou členské státy požadovat, aby vyloučili hospodářský subjekt, který se nachází v některé z těchto situací:

[...]

- h) pokud hospodářský subjekt závažným způsobem zkresloval poskytované informace, potřebné k ověření neexistence důvodů pro vyloučení nebo splnění kvalifikačních kritérií pro výběr, pokud takové informace zadržel nebo není s to předložit další podklady požadované podle článku 59 nebo

[...]

6. Každý hospodářský subjekt, který se nachází v některé ze situací uvedených v odstavcích 1 a 4, může doložit, že opatření přijatá hospodářským subjektem postačují k prokázání jeho spolehlivosti navzdory existenci platného důvodu pro vyloučení. Jsou-li tyto doklady považovány za dostatečné, příslušný hospodářský subjekt se ze zadávacího řízení nevyloučí.

Za tímto účelem hospodářský subjekt prokáže, že nahradil nebo se zavázal nahradit veškeré škody způsobené spácháním trestného činu nebo pochybením, vyčerpávajícím způsobem vysvětlil fakta a okolnosti v aktivní součinnosti s vyšetřujícími orgány a přijal konkrétní technická, organizační a personální opatření vhodná k zabránění další trestné činnosti nebo pochybením.

Opatření přijatá hospodářskými subjekty se hodnotí s ohledem na závažnost a konkrétní okolnosti trestného činu nebo pochybení. Pokud jsou opatření považována za nedostatečná, obdrží příslušný hospodářský subjekt odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Hospodářský subjekt, který byl pravomocným rozsudkem vyloučen z účasti v zadávacích řízeních nebo koncesních řízeních, nesmí využívat možnost stanovenou v tomto odstavci po dobu vyloučení vyplývající z uvedeného rozsudku ve členských státech, v nichž daný rozsudek vyvolává účinky.“

12 Podle článku 58 této směrnice, nadepsaného „Kvalifikační kritéria pro výběr“, platí:

„1. Kvalifikační kritéria pro výběr se mohou týkat:

- a) vhodnosti pro výkon odborné činnosti;
- b) ekonomické a finanční situace;
- c) technické a odborné způsobilosti.

Veřejní zadavatelé mohou kritéria uvedená v odstavcích 2, 3 a 4 hospodářským subjektům uložit pouze jako požadavky pro účast. Požadavky omezí na ty, které zajišťují, aby měl zájemce nebo uchazeč právní a finanční způsobilost a technické a odborné schopnosti pro plnění veřejné zakázky, která má být zadána. Veškeré požadavky musí souviset s předmětem veřejné zakázky a být vzhledem k předmětu veřejné zakázky přiměřené.

2. Pokud jde o vhodnost pro výkon odborné činnosti, mohou veřejní zadavatelé od hospodářských subjektů vyžadovat, aby byly zapsány v některém z profesních nebo obchodních rejstříků vedeném v členském státě, kde jsou usazeny, a uvedeném v příloze XI, nebo aby dodržely jiný požadavek stanovený v uvedené příloze.

Jsou-li v zadávacích řízeních na služby hospodářské subjekty povinny mít určité oprávnění nebo být členem určité organizace, aby mohly ve své zemi původu poskytovat danou službu, může veřejný zadavatel požadovat, aby prokázaly, že takové oprávnění či členství mají.

3. Pokud jde o ekonomickou a finanční situaci, mohou veřejní zadavatelé stanovit požadavky k zajištění toho, aby hospodářské subjekty měly ekonomickou a finanční způsobilost nezbytnou k plnění veřejné zakázky. Za tímto účelem mohou veřejní zadavatelé zejména požadovat, aby hospodářské subjekty dosahovaly určitého minimálního ročního obrátu, včetně určitého minimálního obrátu v oblasti, které se veřejná zakázka týká. Nadto mohou veřejní zadavatelé vyžadovat, aby hospodářské subjekty poskytly informace o svých ročních účetních závěrkách, z nichž bude patrný například poměr mezi aktivy a pasivy. Požadovat mohou také odpovídající úroveň pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání.

[...]

4. Pokud jde o technickou a odbornou způsobilost, mohou veřejní zadavatelé stanovit požadavky k zajištění toho, aby hospodářské subjekty disponovaly lidskými a technickými zdroji a zkušenostmi, které jsou nezbytné pro plnění veřejné zakázky v odpovídající kvalitě.

Veřejní zadavatelé mohou zejména požadovat, aby hospodářské subjekty disponovaly dostatečnými zkušenostmi, prokázanými prostřednictvím vhodných referencí na veřejné zakázky plněné v minulosti. Veřejný zadavatel může vycházet z předpokladu, že hospodářský subjekt nemá požadované profesní schopnosti, pokud zjistil, že hospodářský subjekt má protichůdné zájmy, jež by mohly negativně ovlivnit plnění veřejné zakázky.

V zadávacích řízeních na dodávky vyžadující umístění stavby nebo instalační práce, služby nebo stavební práce lze profesní způsobilost hospodářských subjektů k poskytnutí služeb nebo provedení instalace nebo stavby hodnotit s přihlédnutím k jejich dovednostem, výkonnosti, zkušenosti a spolehlivosti.

[...]“

- 13 Článek 60 uvedené směrnice, nadepsaný „Doklady“, v odstavcích 3 a 4 stanoví:

„3. Ekonomická a finanční situace hospodářského subjektu může být zpravidla doložena jedním nebo několika doklady uvedenými v části I přílohy XII.

Jestliže z jakéhokoli oprávněného důvodu není hospodářský subjekt schopen předložit doklady požadované veřejným zadavatelem, může svou ekonomickou a finanční situaci doložit jakýmkoli jiným dokladem, který veřejný zadavatel považuje za vhodný.

4. Technická způsobilost hospodářského subjektu může být doložena jedním nebo několika doklady uvedenými v části II přílohy XII, podle povahy, množství nebo důležitosti a použití stavebních prací, dodávek nebo služeb.“

- 14 Příloha XII téže směrnice, nadepsaná „Způsoby prokázání splnění kritérií pro výběr“, stanoví:

„Část I: Ekonomická a finanční situace

Ekonomickou a finanční situaci hospodářského subjektu je možné doložit zpravidla jedním nebo více z těchto dokladů:

- a) vhodnými výpisy z bank nebo případně dokladem o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání;
- b) předložením účetní závěrky nebo výpisů z účetní závěrky, je-li uveřejnění účetní závěrky vyžadováno podle práva země, v níž je hospodářský subjekt usazen;
- c) výkazem celkového obrátu podniku a případně obrátu v oblasti, které se veřejná zakázka týká, za nejvýše tři poslední účetní období, která jsou k dispozici, v závislosti na dni, kdy byl podnik založen nebo kdy hospodářský subjekt zahájil podnikání, pokud je informace o těchto obratech dostupná.

Část II: Technická způsobilost

Doklady technické způsobilosti hospodářského subjektu uvedené v článku 58:

- a) následující seznamy
 - i) seznam stavebních prací provedených maximálně za posledních pět let společně s osvědčeními o uspokojivém provedení a dokončení nejvýznamnějších prací; veřejní zadavatelé mohou určit, že budou zohledněny doklady o příslušných provedených pracích za dobu delší než posledních pět let, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže;

- ii) seznam hlavních uskutečněných dodávek nebo hlavních služeb poskytnutých maximálně za poslední tři roky s částkami, daty a jmény dotčených veřejných či soukromých příjemců. Veřejní zadavatelé mohou určit, že budou zohledněny doklady o příslušných uskutečněných dodávkách nebo poskytnutých službách za dobu delší než poslední tři roky, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže;
- b) přehled zúčastněných techniků nebo technických útvarů, které patří přímo podniku hospodářského subjektu, či nikoli, a zvláště těch, které jsou odpovědné za kontrolu kvality, a v případě veřejných zakázek na stavební práce těch, které může zhotovitel povolat k provedení stavby;
- c) popis technického zařízení a opatření použitých hospodářským subjektem k zajištění kvality a popis zařízení podniku pro studium a výzkum;
- d) přehled o řízení dodavatelského řetězce a systémy sledování, které hospodářský subjekt bude moci uplatnit při plnění veřejné zakázky;
- e) jsou-li výrobky nebo služby, které mají být dodány, složité nebo jsou-li výjimečně požadovány pro zvláštní účel, kontrola výrobních kapacit dodavatele nebo technické způsobilosti poskytovatele služeb a případně kontrola prostředků pro studium a výzkum, které má k dispozici, a opatření, která bude uplatňovat pro kontrolu kvality, provedená veřejnými zadavateli nebo jejich jménem příslušným úředním orgánem země, v níž je dodavatel nebo poskytovatel služeb usazen, se souhlasem tohoto orgánu;
- f) osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci poskytovatele služeb nebo zhotovitele nebo vedoucích pracovníků příslušného podniku, pokud nejsou posuzovány jako jedno ze kritérií pro zadání veřejné zakázky;
- g) přehled o opatřeních v oblasti environmentálního řízení, která hospodářský subjekt bude moci uplatnit při plnění veřejné zakázky;
- h) výkaz průměrného ročního počtu zaměstnanců poskytovatele služeb nebo zhotovitele a počtu řídicích pracovníků za poslední tři roky;
- i) přehled nástrojů, provozních a technických zařízení, jež má poskytovatel služeb nebo zhotovitel k dispozici pro plnění veřejné zakázky;
- j) údaj o části veřejné zakázky, kterou má hospodářský subjekt případně v úmyslu zadat subdodavatelům;
- k) pokud jde o výrobky, které mají být dodány:
 - i) vzorky, popisy nebo fotografie, jejichž pravost musí být ověřena, pokud o to veřejný zadavatel požádá;
 - ii) osvědčení vydaná úředními subjekty pro kontrolu kvality nebo uznanými agenturami potvrzujícími shodu výrobků, která je jasně určena odkazy na technické specifikace nebo normy.“

- 15 Článek 63 směrnice 2014/24, nadepsaný „Využití kapacity jiných subjektů“, v odstavci 1 stanoví:

„Pokud jde o kritéria týkající se ekonomické a finanční situace stanovená podle čl. 58 odst. 3 a kritéria týkající se technické a odborné způsobilosti stanovená podle čl. 58 odst. 4, může hospodářský subjekt, je-li to vhodné a pro určitou veřejnou zakázku, využít kapacity jiných subjektů bez ohledu na právní povahu vztahů mezi ním a těmito subjekty. Pokud však jde o kritéria týkající se vzdělání a odborné kvalifikace stanovená v příloze XII části II písm. f) nebo relevantních profesních zkušeností, mohou hospodářské subjekty využít kapacity jiných subjektů pouze tehdy, budou-li uvedené subjekty vykonávat stavební práce nebo služby, pro něž se tyto kapacity vyžadují. Má-li hospodářský subjekt v úmyslu využít způsobilosti jiných subjektů, prokáže veřejnému zadavateli, že bude disponovat nezbytnými zdroji, například tím, že předloží závazek těchto subjektů učiněný za tímto účelem.

Veřejný zadavatel v souladu s články 59, 60 a 61 ověří, zda subjekty, jejichž způsobilosti hodlá hospodářský subjekt využít, splňují příslušná kvalifikační kritéria pro výběr a zda existují důvody pro vyloučení podle článku 57. Veřejný zadavatel požaduje, aby hospodářský subjekt nahradil subjekt, jenž nesplňuje určité příslušné kritérium pro výběr nebo u něhož existují povinné důvody pro vyloučení. Veřejný zadavatel může požadovat, nebo členský stát může po veřejném zadavateli požadovat, aby hospodářský subjekt nahradil subjekt, u něhož existují nepovinné důvody pro vyloučení.

Pokud hospodářský subjekt využívá způsobilosti jiných subjektů v souvislosti s kritérii, která se týkají ekonomické a finanční situace, může veřejný zadavatel požadovat, aby hospodářský subjekt a uvedené subjekty nesly společnou odpovědnost za plnění veřejné zakázky.

Za stejných podmínek může skupina hospodářských subjektů uvedená v čl. 19 odst. 2 využít způsobilosti účastníků skupiny nebo jiných subjektů.“

- 16 Článek 70 této směrnice, nadepsaný „Podmínky plnění veřejné zakázky“, stanoví:

„Veřejní zadavatelé mohou stanovit zvláštní podmínky pro plnění veřejné zakázky za předpokladu, že souvisí s předmětem veřejné zakázky ve smyslu čl. 67 odst. 3 a že jsou uvedeny ve výzvě k účasti v soutěži nebo v zadávací dokumentaci. Tyto podmínky mohou zahrnovat hospodářské, inovační, environmentální, sociální nebo se zaměstnáním související aspekty.“

Směrnice 89/665

- 17 Článek 1 směrnice 89/665, nadepsaný „Oblast působnosti a dostupnost přezkumných řízení“, stanoví:

„1. Tato směrnice se vztahuje na zakázky podle směrnice [2014/24], nejsou-li v souladu s články 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17 a 37 uvedené směrnice z její působnosti vyjmuty.

[...]

Pokud jde o zakázky nebo koncese, které spadají do oblasti působnosti směrnice 2014/24/EU nebo směrnice 2014/23/EU, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění možnosti účinného, a zejména co nejrychlejšího přezkumu rozhodnutí veřejných zadavatelů v souladu s podmínkami stanovenými v člancích 2 až 2f této směrnice z důvodu, že těmito rozhodnutími bylo porušeno právo Společenství v oblasti zadávání veřejných zakázek nebo vnitrostátní předpisy je provádějící.

[...]

3. Členské státy zajistí, aby bylo přezkumné řízení podle prováděcích pravidel, která mohou členské státy samy stanovit, dostupné alespoň každé osobě, která má nebo měla zájem na získání určité zakázky a které v důsledku domnělého protiprávního jednání vznikla nebo hrozí škoda.

[...]

5. Členské státy mohou rovněž požadovat, aby dotyčná osoba podala nejprve návrh na přezkum u veřejného zadavatele. V tom případě členské státy zajistí, aby podání uvedeného návrhu na přezkum vedlo k okamžitému pozastavení možnosti uzavřít smlouvu.

[...]

Pozastavení uvedené v prvním pododstavci neskončí před uplynutím lhůty alespoň deseti kalendářních dnů ode dne následujícího po dni, kdy veřejný zadavatel zaslal odpověď, v případě použití faxu nebo elektronických prostředků nebo, v případě použití jiných komunikačních prostředků, před uplynutím lhůty alespoň patnácti kalendářních dnů ode dne následujícího po dni, kdy veřejný zadavatel zaslal odpověď, anebo deseti kalendářních dnů ode dne následujícího po dni doručení odpovědi.“

18 Článek 2 uvedené směrnice, nadepsaný „Náležitosti přezkumného řízení“, v odstavci 1 stanoví:

„Členské státy zajistí, aby opatření přijímaná v souvislosti s přezkumným řízením uvedeným v článku 1 stanovila pravomoci

- a) přijímat co nejrychleji prostřednictvím předběžných postupů předběžná opatření směřující k nápravě domnělého protiprávního jednání nebo k zabránění dalšímu poškozování dotčených zájmů, včetně opatření vedoucích k pozastavení nebo zajištění pozastavení daného zadávacího řízení nebo výkonu rozhodnutí učiněného veřejným zadavatelem;
- b) zrušit protiprávní rozhodnutí nebo zajistit jeho zrušení, včetně odstranění diskriminačních technických, hospodářských nebo finančních specifikací ve výzvě k podání nabídek, v zadávací dokumentaci nebo v jakýchkoliv dalších dokumentech souvisejících se zadávacím řízením;
- c) přiznat náhradu škody osobám poškozeným protiprávním jednáním.“

19 Směrnice 89/665 v původním znění byla před změnami provedenými směrnicí 2014/23 změněna směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007 (Úř. věst. 2007, L 335, s. 31), a to za účelem zvýšení účinnosti přezkumných řízení týkajících se zadávání veřejných zakázek. V bodě 36 odůvodnění posledně zmíněné směrnice se uvádí, že tato směrnice dodržuje základní práva, ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a že jejím cílem je zejména zajistit plné dodržování práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces v souladu s čl. 47 prvním a druhým pododstavcem Listiny.

Směrnice 2016/943

20 V bodech 4 a 18 odůvodnění směrnice 2016/943 se uvádí:

„(4) Inovativní podniky jsou v rostoucí míře vystaveny nepoctivým praktikám, jejichž cílem je zneužití obchodních tajemství, jako je krádež, nepovolené kopírování, ekonomická špionáž a porušení požadavků na zachování důvěrnosti, a ke kterým dochází jak v Unii, tak mimo ni. K vyššímu riziku těchto praktik přispívá nejnovější vývoj, jako je globalizace, větší množství služeb nebo činností zajišťovaných externě, delší dodavatelské řetězce a využívání informačních a komunikačních technologií ve větší míře. Při neoprávněném získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství je ohrožena výhoda oprávněného vlastníka obchodního tajemství jakožto jeho původce, získat výnosy z využívání výsledků svého úsilí o inovace. Bez účinných a srovnatelných právních prostředků k ochraně obchodních tajemství v celé Unii jsou na vnitřním trhu narušeny pobídky k účasti na inovačních přeshraničních činnostech a obchodní tajemství nemohou naplnit svůj potenciál jakožto hybná síla hospodářského růstu a zaměstnanosti. To má odrazující účinek na inovace a tvořivost a snižuje investice, což má nepříznivý dopad na hladké fungování vnitřního trhu a narušuje jeho růstový potenciál.

[...]

(18) Získání, využití nebo zpřístupnění obchodních tajemství, pokud jej požadují nebo povolují právní předpisy, by mělo být pro účely této směrnice považováno za oprávněné. Týká se to zejména získání a zpřístupnění obchodního tajemství v souvislosti s výkonem práv zástupců zaměstnanců na informování, projednávání a účast v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi a s kolektivní ochranou zájmů zaměstnanců a zaměstnavatelů, včetně spolurozhodování, jakož i získání nebo zpřístupnění obchodního tajemství v souvislosti s povinnými audity prováděnými v souladu s právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy. Tím, že je takové získání obchodního tajemství považováno za oprávněné, by však neměla být dotčena povinnost zachovávat důvěrnost, pokud jde o obchodní tajemství nebo jakékoli omezení jeho využití, kterou příjemci informací nebo osobě, která informace získala, mohou ukládat právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy. Tato směrnice by zejména neměla zbavovat veřejné orgány povinnosti zachovávat důvěrnost informací, které jim předali vlastníci obchodního tajemství, bez ohledu na to, zda je tato povinnost stanovena unijním či vnitrostátním právem. Tato povinnost zachovávat důvěrnost zahrnuje mimo jiné povinnost zachovávat důvěrnost informací předaných zadavatelům v rámci zadávání zakázek, jak je stanoveno například [...] ve směrnici [2014/24]“

21 Článek 1 této směrnice, nadepsaný „Předmět a oblast působnosti“, stanoví:

„1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se ochrany obchodních tajemství před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním.

[...]

2. Touto směrnicí nejsou dotčeny:

[...]

- b) uplatňování unijních předpisů nebo vnitrostátních předpisů, jež vyžadují, aby vlastníci obchodního tajemství zpřístupňovali ve veřejném zájmu informace, včetně obchodních tajemství, veřejnosti nebo správním či soudním orgánům pro účely plnění jejich úkolů;
- c) uplatňování unijních nebo vnitrostátních předpisů, jež od orgánů a institucí Unie nebo od vnitrostátních veřejných orgánů vyžadují nebo jim umožňují, aby zpřístupňovaly informace předkládané podniky, které mají tyto orgány nebo instituce k dispozici na základě povinností a oprávnění stanovených unijním nebo vnitrostátním právem a v souladu s těmito povinnost[m]i a oprávněními;

[...]“

- 22 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Oprávněné získání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství“, v odstavci 2 stanoví:

„Získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství se považuje za oprávněné, pokud toto získání, využití nebo zpřístupnění požadují nebo povolují právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy.“

- 23 Článek 4 téže směrnice, nadepsaný „Neoprávněné získání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství“, v odst. 2 písm. a) stanoví:

„Získání obchodního tajemství bez souhlasu jeho vlastníka se považuje za neoprávněné, pokud k němu dojde prostřednictvím:

- a) neoprávněného přístupu k dokumentům, předmětům, materiálům, látkám nebo elektronickým souborům, které jsou oprávněně v držení vlastníka obchodního tajemství a které obsahují obchodní tajemství nebo z nichž lze obchodní tajemství odvodit, či jejich přisvojení nebo zkopírování“.

- 24 Článek 9 směrnice 2016/943, nadepsaný „Zachování důvěrnosti obchodního tajemství v průběhu soudního řízení“, v odstavci 2 stanoví:

„Členské státy rovněž zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly na základě řádně odůvodněné žádosti některé ze stran řízení přijmout zvláštní opatření, která jsou nezbytná k zachování důvěrnosti jakéhokoli obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství použitého nebo zmíněného v průběhu soudního řízení, které se týká neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství. Členské státy mohou rovněž umožnit příslušným soudním orgánům, aby taková opatření přijímaly bez návrhu.

Opatření uvedená v prvním pododstavci zahrnují alespoň možnost:

- a) omezit zcela nebo částečně přístup k jakémukoli dokumentu obsahujícímu obchodní tajemství nebo údajná obchodní tajemství, který předložily strany řízení nebo třetí strany, na omezený počet osob;
- b) omezit účast na soudním jednání, pokud během něj mohou být obchodní tajemství nebo údajná obchodní tajemství zpřístupněna, a přístup k příslušným záznamům nebo prepisům z tohoto jednání na omezený počet osob;

- c) zpřístupnit jakékoli další osobě, která není součástí omezeného počtu osob podle písmen a) a b), znění soudního rozhodnutí bez důvěrných údajů, v němž budou vynechány nebo jinak upraveny části obsahující obchodní tajemství.

Aby bylo zajištěno právo stran soudního řízení na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, nesmí být počet osob podle druhého pododstavce písm. a) a b) vyšší, než je nezbytné, a musí zahrnovat alespoň jednu fyzickou osobu za každou stranu řízení a příslušné právní zástupce nebo jiné zástupce těchto stran.“

Litevské právo

Zákon o zadávání veřejných zakázek

- 25 Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas (zákon Litevské republiky o zadávání veřejných zakázek), ve znění použitelném na věc v původním řízení (dále jen „zákon o zadávání veřejných zakázek“), v článku 20, nadepsaném „Ochrana důvěrných informací“, stanoví:

„1. Je zakázáno, aby zadavatel, zadávací komise a její členové a odborníci, jakož i jakákoli jiná osoba sdělovali třetím osobám důvěrné informace, jež jim poskytli dodavatelé.

2. Za důvěrnou nelze označit celou nabídku nebo celou žádost o účast podanou dodavatelem, ale je možné, aby za důvěrné označil dodavatel některé informace uvedené v jeho nabídce. Mezi důvěrné informace mohou patřit mimo jiné obchodní (výrobní) tajemství a důvěrné aspekty nabídky. Informace nemůže být považována za důvěrnou:

- 1) pokud je to v rozporu se zákonnými ustanoveními, jež zavádějí povinnost sdělit informace nebo právo získat informace, jakož i s podzákonnými předpisy, jež tato zákonná ustanovení provádějí;
- 2) pokud tím dojde k porušení povinností stanovených v člancích 33 a 58 tohoto zákona v souvislosti se zveřejněním uzavřených smluv, informací poskytnutých zájemci a uchazeči, včetně údajů o ceně dodávek, služeb nebo stavebních prací, která je uvedena v zadávacím řízení, vyjma jejích jednotlivých položek;
- 3) pokud byla tato informace předložena v dokumentech prokazujících, že u dodavatele nenastal žádný důvod pro vyloučení a že splňuje požadavky na způsobilost a předpisy v oblasti řízení kvality a ochrany životního prostředí, vyjma informací, jejichž zpřístupněním by byla porušena ustanovení zákona Litevské republiky o ochraně osobních údajů nebo povinnosti dodavatele vyplývající ze smluv uzavřených se třetími osobami;
- 4) pokud se tyto informace týkají hospodářských subjektů a subdodavatelů, jejichž způsobilost dodavatel využívá, vyjma informací, jejichž zpřístupněním by byla porušena ustanovení zákona o ochraně osobních údajů.

3. Pokud má veřejný zadavatel pochybnosti o důvěrné povaze informací obsažených v nabídce podané dodavatelem, musí jej požádat, aby prokázal, z jakého důvodu je dotyčná informace důvěrná [...]

4. Do šesti měsíců ode dne uzavření smlouvy mohou zainteresovaní uchazeči požádat veřejného zadavatele o poskytnutí přístupu k nabídce nebo k žádosti úspěšného uchazeče (zájemci mohou požádat o poskytnutí přístupu k žádostem podaným jinými dodavateli, kteří byli vyzváni k podání nabídky nebo k účasti v dialogu), přičemž s výhradou odstavce 2 tohoto článku nelze poskytnout přístup k informacím, jež zájemci nebo uchazeči označili za důvěrné.

[...]

- 26 Článek 45 tohoto zákona, nadepsaný „Základní zásady hodnocení dodavatele, žádosti o účast a nabídky předložené dodavatelem“, v odstavci 3 stanoví:

„Pokud zájemce nebo uchazeč předložil nesprávné, neúplné nebo nepravdivé doklady nebo údaje o splnění požadavků zadávací dokumentace nebo pokud tyto doklady nebo údaje nepředložil, veřejný zadavatel v přiměřené lhůtě, kterou k tomu určí, a v souladu se zásadou rovného zacházení a transparentnosti požádá daného zájemce nebo uchazeče o opravu, doplnění nebo upřesnění těchto dokladů nebo údajů. Oprava, doplnění, upřesnění nebo doložení se může týkat jen dokladů nebo údajů týkajících se neexistence důvodu pro vyloučení dodavatele, splnění požadavků na způsobilost, jakož i kritérií řízení kvality a ochrany životního prostředí u něj, zmocnění uděleného dodavatelem k podepsání žádosti o účast nebo nabídky, smlouvy o společné činnosti, dokladu osvědčujícího platnost nabídky a dokumentů nesouvisejících s předmětem zakázky, jejími technickými vlastnostmi, podmínkami plnění smlouvy nebo cenou nabídky. Ostatní dokumenty týkající se nabídky dodavatele mohou být opraveny, doplněny nebo upřesněny v souladu s čl. 55 odst. 9 tohoto zákona.“

- 27 Článek 46 uvedeného zákona, nadepsaný „Důvody pro vyloučení dodavatele“, v odstavci 4 stanoví:

„Veřejný zadavatel vyloučí dodavatele ze zadávacího řízení, když:

[...]

4) tento dodavatel v rámci zadávacího řízení zamlčel informace nebo předložil nepravdivé informace o splnění požadavků stanovených v tomto článku a v článku 47 tohoto zákona a veřejný zadavatel je s to tuto skutečnost prokázat jakýmkoli právními prostředky nebo dodavatel není v důsledku předložení nepravdivých informací s to předložit podklady požadované podle článku 50 tohoto zákona. [...]

- 28 Článek 52 zákona o zadávání veřejných zakázek, nadepsaný „Zamlčení informací, předložení nepravdivých informací nebo nepředložení dokladů“, stanoví:

„1. Veřejný zadavatel nejpozději do deseti dnů zveřejní v Centrinė viešųjų pirkimų informacinė sistema [(centrální informační systém o veřejných zakázkách, Litva)], podle pravidel stanovených Viešųjų pirkimų tarnyba [(úřad pro veřejné zakázky, Litva)], informace o dodavateli, který v rámci zadávacího řízení zamlčel informace nebo předložil nepravdivé informace o splnění požadavků stanovených články 46 a 47 tohoto zákona nebo který vzhledem k tomu, že předložil nepravdivé informace, nepředložil podklady požadované podle článku 50 tohoto zákona, když:

1) byl tento dodavatel vyloučen ze zadávacího řízení;

2) bylo vydáno soudní rozhodnutí.

[...]

- 29 Článek 55 zákona o zadávání veřejných zakázek, nadepsaný „Posuzování a porovnávání nabídek“, v odstavci 9 stanoví:

„V souladu s čl. 45 odst. 3 tohoto zákona může veřejný zadavatel uchazeče požádat, aby opravili, doplnili nebo upřesnili své nabídky, ale nemůže od nich vyžadovat, navrhovat jim nebo jim umožnit změnu podstatných prvků nabídky předložené v otevřeném nebo užším řízení nebo v případě konečné nabídky předložené v rámci soutěžního dialogu, jednacího řízení s uveřejněním nebo bez uveřejnění nebo inovačního partnerství, tj. změnu ceny nebo provedení jiných změn, jež by nabídku, která není v souladu se zadávací dokumentací, uvedly do souladu s ní. Pokud veřejný zadavatel při posuzování nabídek zjistí v nabídce chyby ve výpočtu ceny nebo nákladů, vyzve daného uchazeče, aby opravil početní chyby, které zjistil, ve lhůtě, kterou určí, aniž dojde ke změně ceny nebo nákladů uvedených v nabídce v okamžiku, kdy se s nabídkou seznámil. Opraví-li uchazeč početní chyby zjištěné v jeho nabídce, může opravit základní složky ceny nebo nákladů, avšak nemůže odstranit složky ceny nebo základní složky nákladů ani doplnit k ceně nebo nákladům nové složky.“

- 30 Článek 58 tohoto zákona, nadepsaný „Oznámení výsledků zadávacího řízení“, v odstavci 3 stanoví:

„V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nesmí veřejný zadavatel poskytnout přístup k informacím, jejichž zpřístupnění by bylo v rozporu s předpisy v oblasti ochrany informací a údajů nebo s veřejným zájmem, na újmu oprávněným obchodním zájmům konkrétního dodavatele nebo na újmu hospodářské soutěži mezi dodavateli.“

Občanský soudní řád Litevské republiky

- 31 Lietuvos Respublikos Civilinio proceso kodeksas (občanský soudní řád Litevské republiky) v čl. 10¹, nadepsaném „Zvláštní ustanovení o ochraně obchodního tajemství“, stanoví:

„1. Tento článek stanoví zvláštní ustanovení o ochraně obchodního tajemství ve věcech týkajících se neoprávněného získání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství a v jiných občanskoprávních věcech.

2. Existují-li důvody k domněnce, že by mohlo dojít k odhalení obchodního tajemství, soud určí na základě řádně odůvodněné žádosti účastníků řízení nebo i bez návrhu usnesením s odůvodněním osoby, jež mohou:

- 1) mít přístup k částem spisu obsahujícím informace, které představují nebo by mohly představovat obchodní tajemství, jakož i pořizovat a získávat výpisy, druhopisy a kopie (digitální kopie);
- 2) být účastny jednání s vyloučením veřejnosti, během nichž by mohly být odhaleny informace, které představují nebo by mohly představovat obchodní tajemství, a mít přístup k protokolům z těchto jednání;
- 3) získat ověřenou kopii (digitální kopii) rozsudku nebo usnesení obsahujícího informace, které představují nebo by mohly představovat obchodní tajemství.

3. Počet osob podle odstavce 2 tohoto článku nesmí být vyšší, než je nezbytné k zajištění práva na soudní ochranu a práva na spravedlivý proces. Těmito osobami jsou alespoň:

- 1) je-li účastníkem řízení fyzická osoba, tato fyzická osoba a její zástupce;

2) je-li účastníkem řízení právnická osoba, alespoň jedna fyzická osoba, která ve věci jedná jménem právnické osoby, a zástupce této právnické osoby.

4. Při uplatnění omezení stanovených v odstavci 2 tohoto článku vezme soud v úvahu nutnost zaručení práva na soudní ochranu a práva na spravedlivý proces, jakož i oprávněné zájmy účastníků řízení a ostatních osob účastnících se řízení a újmu, kterou by mohlo způsobit uplatnění nebo neuplatnění těchto omezení.

[...]

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 32 Veřejnou výzvou k účasti v soutěži vyhlášenou dne 27. září 2018 vyhlásil veřejný zadavatel zadávací řízení za účelem zadání otevřené mezinárodní zakázky na nákup služeb sběru a přepravy komunálního odpadu z obce Neringa (Litva) do zařízení pro jeho zpracování na skládce pro region Klaipėda (Litva).
- 33 Veřejný zadavatel definoval v této výzvě technické specifikace. Stanovil zejména, že poskytovatel služeb bude povinen používat vozidla pro sběr komunálního odpadu, která musí splňovat alespoň normu Euro 5 a být vybavena pevně instalovaným vysílačem globálního polohového systému (GPS), jenž musí být nepřetržitě v provozu, aby veřejnému zadavateli umožňoval určit přesnou polohu daného vozidla a jeho přesnou trasu.
- 34 Ve výzvě byla také popsána technická a odborná způsobilost uchazečů nezbytná k plnění veřejné zakázky, jakož i jejich ekonomická a finanční situace. V této souvislosti bylo uvedeno, že každý uchazeč musí předložit volně formulované prohlášení, kterým osvědčí, že jeho průměrný roční obrat dosažený výkonem činnosti sběru a přepravy směsného komunálního odpadu ve třech předchozích účetních obdobích nebo ode dne své registrace, pokud tuto činnost vykonává méně než tři účetní období, činil alespoň 200 000 eur bez daně z přidané hodnoty.
- 35 Veřejný zadavatel obdržel tři nabídky, mezi nimi i nabídku společnosti Ecoservice a nabídku Skupiny.
- 36 Dne 29. listopadu 2018 oznámil veřejný zadavatel uchazečům posouzení nabídek a jejich konečné pořadí. Zakázka byla zadána Skupině z důvodu nižší ceny její nabídky, přičemž Ecoservice se umístila na druhém místě.
- 37 Dne 4. prosince 2018 požádala Ecoservice veřejného zadavatele podle čl. 20 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek o přístup k informacím, které použil pro stanovení uvedeného pořadí, a zejména k nabídce Skupiny.
- 38 Dne 6. prosince 2018 se Ecoservice seznámila s nedůvěrnými informacemi z této nabídky.
- 39 Ecoservice dospěla k názoru, že Skupina nemá požadovanou kvalifikaci, a tak podala dne 10. prosince 2018 k veřejnému zadavateli stížnost, kterou zpochybnila výsledky zadávacího řízení. Tvrdila zaprvé, že žádný z členů Skupiny nemohl během předcházejících tří let plnit smlouvy o sběru a přepravě směsného komunálního odpadu v hodnotě 200 000 eur. V tomto ohledu upřesnila, že Parsekas nevykonává poskytování služeb nakládání se směsným komunálním

odpadem, takže ji měl veřejný zadavatel požádat o vysvětlení předloženého prohlášení, podle kterého Parsekas plnila smlouvy o nakládání se směsným odpadem v hodnotě 235 510,79 eura. Zadruhé Ecoservice tvrdila, že Skupina nemá požadovanou technickou způsobilost.

- 40 Dne 17. prosince 2018 veřejný zadavatel tuto stížnost zamítl s tím, že – podle předkládajícího soudu lakonicky – uvedl, že Skupina splnila obě kvalifikační podmínky zpochybněné společností Ecoservice.
- 41 Proti tomuto rozhodnutí podala Ecoservice dne 27. prosince 2018 ke Klaipėdos apygardos teismas (krajský soud v Klaipėdě, Litva) žalobu, kterou se domáhá zejména toho, aby byla veřejnému zadavateli uložena povinnost předložit nabídku Skupiny a korespondenci Skupiny s veřejným zadavatelem. Ecoservice tvrdí, že veškeré důkazy musí být předloženy soudu bez ohledu na jejich důvěrnou povahu, přičemž svůj přístup k těmto dokumentům, z nichž některé nejsou důvěrné, považuje za potřebný k upřesnění svých vlastních žalobních návrhů.
- 42 Rozhodnutím ze dne 3. ledna 2019 uložil uvedený soud veřejnému zadavateli povinnost poskytnout společnosti Ecoservice všechny požadované dokumenty.
- 43 Veřejný zadavatel ve svém vyjádření ze dne 11. ledna 2019 podaném v návaznosti na uložení uvedené povinnosti zaprvé uvedl, že při projednávání stížnosti požádal Skupinu, aby mu poskytla vysvětlení ohledně jí uzavřených smluv na služby nakládání s odpady. Skupina předala požadované informace, přičemž upřesnila, že velká část předaných informací má důvěrnou povahu, takže musí být chráněna před zpřístupněním třetím osobám. Veřejný zadavatel měl rovněž za to, že tyto informace mají pro Skupinu obchodní hodnotu a jejich zpřístupnění konkurentům by jí mohlo způsobit újmu, takže je soudu nepředal, aby neporušil článek 20 zákona o zadávání veřejných zakázek. Předložil proto jen nedůvěrné informace z nabídky Skupiny a uvedl, že důvěrné informace soudu předloží, pokud o ně bude znovu požádán.
- 44 Zadruhé veřejný zadavatel navrhl zamítnutí žaloby, protože na základě doplňujících vysvětlení, která obdržel od Skupiny, a šetření, které provedl v prostorách Skupiny, lze potvrdit, že dotčená nabídka byla posouzena správně.
- 45 Usnesením ze dne 15. ledna 2019 Klaipėdos apygardos teismas (krajský soud v Klaipėdě) omezil povinnost předložit dokumenty na nabídku Skupiny a dokumenty k ní přiložené a nařídil jejich předložení do 25. ledna 2019.
- 46 Dne 25. ledna 2019 předložil veřejný zadavatel tomuto soudu požadované dokumenty, přičemž je rozdělil podle toho, zda obsahují či neobsahují důvěrné informace. Informace, o kterých Skupina tvrdila – aniž veřejný zadavatel vyjádřil s jejím tvrzením nesouhlas – že jsou důvěrné, byly určeny výhradně uvedenému soudu. Veřejný zadavatel navíc požádal soud, aby neumožnil společnosti Ecoservice seznámit se s důvěrnými informacemi z nabídky Skupiny a tyto informace kvalifikoval jako neveřejné součásti spisu.
- 47 Usnesením ze dne 30. ledna 2019 vyhověl soud prvního stupně žádostem veřejného zadavatele o to, aby informace z nabídky Skupiny, které mu byly předloženy, byly kvalifikovány jako důvěrné a nebyly zpřístupněny.
- 48 Dne 14. února 2019 uvedený soud usnesením, proti kterému nelze podat opravný prostředek, zamítl žádost společnosti Ecoservice ze dne 11. února 2019 o přístup ke všem součástem spisu.

- 49 Dne 21. února 2019 uvedený soud usnesením, proti kterému nelze podat opravný prostředek, zamítl návrh společnosti Ecoservice ze dne 12. února 2019 na uložení povinnosti společnosti Parsekas předložit informace o smlouvách o nakládání s odpady, které uzavřela.
- 50 Rozsudkem ze dne 15. března 2019 Klaipėdos apygardos teismas (krajský soud v Klaipėdě) zamítl žalobu společnosti Ecoservice s odůvodněním, že Skupina měla požadovanou kvalifikaci.
- 51 Lietuvos apeliacinis teismas (odvolací soud Litvy), který rozhodoval o odvolání podaném společností Ecoservice, rozsudkem ze dne 30. května 2019 zrušil rozsudek prvostupňového soudu i rozhodnutí veřejného zadavatele o pořadí nabídek. Odvolací soud také nařídil veřejnému zadavateli provést nové posouzení nabídek.
- 52 Veřejný zadavatel podal kasační opravný prostředek k Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Nejvyšší soud Litvy).
- 53 Ecoservice předtím, než předložila kasační odpověď, požádala dne 26. července 2019 Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Nejvyšší soud Litvy) o přístup k důvěrným dokumentům předloženým veřejným zadavatelem v prvním stupni s tím, že informace citlivé z obchodního hlediska budou skryty.
- 54 Předkládající soud v prvním sledu uvádí, že by některé požadavky na kvalifikaci uchazečů uvedené ve výzvě k podávání nabídek mohly být chápány jako podmínky týkající se finanční a hospodářské způsobilosti hospodářského subjektu a stejně tak jako podmínky týkající se jeho technické a odborné způsobilosti, ale i jako technické specifikace, nebo dokonce jako podmínky plnění veřejné zakázky.
- 55 Je přitom třeba určit povahu těchto požadavků, protože podle čl. 45 odst. 3 a čl. 55 odst. 9 zákona o zadávání veřejných zakázek se povinnost nebo možnost opravit prohlášení uchazeče liší podle toho, zda se sporná informace týká kvalifikace tohoto uchazeče, nebo jím předložené nabídky.
- 56 Ve druhém sledu vyvstává podle předkládajícího soudu otázka vyvážení ochrany důvěrných informací poskytnutých uchazečem a účinnosti práva ostatních uchazečů na procesní obranu.
- 57 Ecoservice se v projednávaném případě marně pokoušela získat přístup k nabídce Skupiny. Sám veřejný zadavatel velmi aktivně upřednostňoval právo Skupiny na ochranu jejích důvěrných informací. Tato praxe, která je v Litvě běžná, vede k tomu, že práva uchazečů jsou chráněna jen částečně. Ve sporech týkajících se zadávání veřejných zakázek mají totiž neúspěšní uchazeči k dispozici méně informací než ostatní účastníci takových řízení. Kromě toho účinná ochrana jejich práv závisí na rozhodnutí soudu kvalifikovat informace, jejichž předložení požadují, jako důvěrné. Rozhodnutí, kterým soud nevyhoví žádosti o poskytnutí takových informací, přitom může zmenšit šance neúspěšného uchazeče na úspěch žaloby, kterou podal proti rozhodnutí o zadání veřejné zakázky.
- 58 Předkládající soud zprvu uvádí, že v oblasti veřejných zakázek zejména rozhodl, že právo uchazečů – zakotvené v článku 20 zákona o zadávání veřejných zakázek – na ochranu důvěrných informací, které uvedli v nabídce, se týká pouze informací, které musí být kvalifikovány jako obchodní tajemství nebo průmyslové tajemství podle čl. 1.116 odst. 1 Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (občanský zákoník Litevské republiky), jenž v podstatě odpovídá ustanovením směrnice 2016/943. Zadruhé musí právo jednoho uchazeče na přístup k nabídce jiného uchazeče být považováno za nedílnou součást ochrany práv, která případně mohla být porušena.

- 59 Předkládající soud má ovšem pochybnosti o přesném obsahu povinností veřejných zadavatelů chránit důvěrnost informací, které jim předávají uchazeči, a o vztazích mezi těmito povinnostmi a povinností zajistit účinnou soudní ochranu hospodářským subjektům, které podaly žalobu. Uvádí, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 14. února 2008, Varec (C-450/06, EU:C:2008:91), sice zdůraznil, že řízení o zadání veřejných zakázek jsou založena na vztahu důvěry mezi hospodářskými subjekty a veřejnými zadavateli, avšak čl. 9 odst. 2 třetí pododstavec směrnice 2016/943, který je pozdějšího data než tento rozsudek, stanoví, že účastníci soudního řízení každopádně nemohou disponovat odlišnými informacemi, neboť jinak by bylo porušeno právo na účinnou soudní ochranu a právo na spravedlivý proces. Upřesňuje, že vzhledem k tomu, že toto ustanovení ukládá soudu povinnost zaručit právo hospodářských subjektů seznámit se s obchodním tajemstvím účastníka řízení, mohlo by rovněž být namíste přiznat jim využití tohoto práva před jakýmkoli soudním řízením, zejména proto, aby se mohly rozhodnout podat žalobu s plnou znalostí věci.
- 60 Předkládající soud nicméně poukazuje na riziko zneužívání tohoto práva některými hospodářskými subjekty, které by se na veřejné zadavatele mohly obracet nikoli proto, aby zajistily obranu svých práv, ale pouze za účelem získání informací o svých konkurentech. Předložení věci soudu nicméně těmto subjektům v každém případě umožní získat požadované informace.
- 61 Předkládající soud konstatuje, že směrnice 2016/943 neobsahuje – s výjimkou bodu 18 odůvodnění – žádné zvláštní ustanovení týkající se řízení o zadání veřejných zakázek. Zdůrazňuje, že i když veřejní zadavatelé nejsou orgány příslušnými k přezkumu, režim závazného postupu řešení sporu před zahájením soudního řízení zavedený vnitrostátním právem jim přiznává širokou pravomoc ke spolupráci s hospodářskými subjekty bez ohledu na to, zda mají postavení žalobce nebo žalovaného. Veřejní zadavatelé mají v důsledku cíle zajistit těmto subjektům účinnou ochranu jejich práv rovněž povinnost přijmout v mezích svých pravomocí a prostředků, kterými disponují, opatření nezbytná k tomu, aby jim byla zaručena možnost účinně hájit případně zasažené zájmy. Článek 21 směrnice 2014/24 a odpovídající ustanovení směrnice 89/665 by proto mohlo být nutné vykládat v tom smyslu, že uchazeči mohou mít přístup k informacím, které představují obchodní tajemství ostatních uchazečů, nejen v rámci soudního řízení, ale i v průběhu předchozího správního přezkumu.
- 62 Ve třetím sledu předkládající soud zamýšlí vznést bez návrhu otázku posouzení jednání Skupiny vzhledem k čl. 57 odst. 4 písm. h) směrnice 2014/24, tedy otázku, zda Skupina či alespoň někteří z jejích členů nepředložili veřejnému zadavateli nepravdivé informace o tom, zda jejich způsobilost odpovídá požadavkům zadávacího řízení.
- 63 Předkládající soud z judikatury Soudního dvora vyvozuje, že informace poskytnuté společností Parsekas mohou odrážet nedbalost při předkládání informací s dopadem na výsledky zadávacího řízení. V tomto ohledu má za to, že Parsekas neměla uvádět příjmy, které jí plynuly ze smluv uzavřených a plněných s jinými hospodářskými subjekty, jež poskytovaly část služeb týkajících se nakládání se směsným odpadem, a ze smluv, které sice plnila sama, ale u kterých nakládání se směsným odpadem představovalo jen minimální podíl dotčeného odpadu.
- 64 Předkládající soud dále poznamenává, že judikatura Soudního dvora k čl. 57 odst. 4 směrnice 2014/24 je založena na zvláštním vztahu vzájemné důvěry mezi veřejným zadavatelem a dotyčným dodavatelem, a v tomto kontextu stojí před otázkou, zda se vnitrostátní soud může odchýlit od způsobu, jakým veřejný zadavatel posoudil pravdivost nebo neexistenci zavádějící povahy informací, které mu byly předány v průběhu zadávacího řízení.

- 65 Předkládající soud si konečně klade otázku, zda v případě, kdy hospodářský subjekt, který je stranou smlouvy o společné činnosti, poskytl případně nepravdivé informace, musí být na „Seznam dodavatelů, kteří předložili nepravdivé informace“, zapsáni na základě čl. 46 odst. 4 bodu 4 a článku 52 zákona o zadávání veřejných zakázek i jeho partneři, se kterými předložil společnou nabídku, když jim pak takový zápis zakazuje účastnit se po dobu jednoho roku zadávacích řízení vyhlášených jinými veřejnými zadavateli.
- 66 Tento závěr, který by se mohl zakládat na solidaritě a na společném zájmu a společné odpovědnosti všech partnerů, je ovšem patrně v rozporu se zásadou osobní odpovědnosti těchto subjektů, podle které lze sankcionovat pouze ten hospodářský subjekt, který předal nepravdivé informace.
- 67 Za těchto okolností se Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Nejvyšší soud Litvy) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Spadá podmínka zadávacího řízení, podle které mají dodavatelé prokázat určitou výši průměrného ročního obrátu pocházejícího výlučně z poskytování určitých služeb (nakládání se směsným komunálním odpadem), do působnosti čl. 58 odst. 3, nebo čl. 58 odst. 4 směrnice 2014/24?
- 2) Závise způsob posouzení způsobilosti dodavatele, který je stanoven Soudním dvorem v jeho rozsudku ze dne 4. května 2017, Esaprojekt (C-387/14, EU:C:2017:338), na odpovědi na první otázku?
- 3) Spadá podmínka zadávacího řízení, podle které mají dodavatelé prokázat, že vozidla potřebná k poskytování služeb [nakládání s odpady] jsou v souladu se specifickými technickými požadavky, včetně požadavků na emise (Euro 5), na instalaci vysílače GPS, skladovací kapacity atd., do působnosti (a) čl. 58 odst. 4, (b) článku 42 ve spojení s ustanoveními přílohy VII nebo (c) článku 70 směrnice 2014/24?
- 4) Musí být čl. 1 odst. 1 [čtvrtý] pododstavec směrnice 89/665, který stanoví zásadu účinnosti přezkumného řízení, čl. 1 odst. 3 a 5 směrnice 89/665, článek 21 směrnice 2014/24 a ustanovení směrnice 2016/943, zejména bod 18 jejího odůvodnění a čl. 9 odst. 2 třetí pododstavec (společně nebo samostatně, avšak nikoli výlučně), vykládány v tom smyslu, že pokud vnitrostátní právní pravidla upravující zadávací řízení obsahují závazný postup řešení sporu před zahájením soudního řízení:
- a) musí veřejný zadavatel poskytnout dodavateli, který zahájil přezkumné řízení, veškeré informace z nabídky jiného dodavatele (bez ohledu na jejich důvěrnou povahu), je-li předmětem tohoto řízení konkrétně legalita posouzení nabídky jiného dodavatele a dodavatel, který řízení zahájil, výslovně předtím požádal veřejného zadavatele o jejich poskytnutí;
- b) bez ohledu na odpověď na předchozí otázku, musí veřejný zadavatel, zamítne-li návrh dodavatele na přezkum legality posouzení nabídky jeho konkurenta, v každém případě poskytnout jasnou, úplnou a specifickou odpověď bez ohledu na riziko zpřístupnění důvěrných informací nabídky?

- 5) Musí být čl. 1 odst. 1 [čtvrtý] pododstavec, čl. 1 odst. 3 a 5 a čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 89/665, článek 21 směrnice 2014/24 a ustanovení směrnice 2016/943, zejména bod 18 jejího odůvodnění (společně nebo samostatně, avšak nikoli výlučně) vykládány v tom smyslu, že rozhodnutí veřejného zadavatele neposkytnout dodavateli přístup k důvěrným informacím z nabídky jiného dodavatele je rozhodnutím, které lze samostatně napadnout před soudy?
- 6) Je-li odpověď na předchozí otázku kladná, musí být čl. 1 odst. 5 směrnice 89/665 vykládán v tom smyslu, že dodavatel musí u veřejného zadavatele podat návrh na přezkum takového rozhodnutí, a bude-li to třeba, také žalobu k soudu?
- 7) Je-li odpověď na předchozí otázku kladná, musí být čl. 1 odst. 1 [čtvrtý] pododstavec a čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 89/665 vykládány v tom smyslu, že v závislosti na rozsahu dostupných informací o obsahu nabídky jiného dodavatele může dodavatel zahájit před soudy řízení týkající se výlučně odmítnutí poskytnout mu informace, aniž zároveň zpochybní legalitu jiných rozhodnutí veřejného zadavatele?
- 8) Bez ohledu na odpovědi na předchozí otázky, musí být čl. 9 odst. 2 třetí pododstavec směrnice 2016/943 vykládán v tom smyslu, že soud, ke kterému podal žalobce návrh, aby druhé straně sporu bylo nařízeno předložit důkazy a aby je soud žalobci zpřístupnil, musí tomuto návrhu vyhovět bez ohledu na jednání veřejného zadavatele v průběhu zadávacího či přezkumného řízení?
- 9) Musí být čl. 9 odst. 2 třetí pododstavec směrnice 2016/943 vykládán v tom smyslu, že po zamítnutí žádosti žalobce o zpřístupnění důvěrných informací druhé strany sporu má soud i bez návrhu posoudit relevantnost údajů, které mají být zbaveny důvěrnosti, a účinky těchto údajů na legalitu zadávacího řízení?
- 10) Lze uplatnit důvod pro vyloučení dodavatelů, který je stanoven v čl. 57 odst. 4 písm. h) směrnice 2014/24, s ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 3. října 2019, *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93* (C-267/18, EU:C:2019:826), takovým způsobem, že soud může při posuzování sporu mezi dodavatelem a veřejným zadavatelem rozhodnout i bez návrhu – bez ohledu na posouzení ze strany veřejného zadavatele – že daný dodavatel předložil veřejnému zadavateli úmyslně či z nedbalosti zavádějící, skutkově nepřesné informace, a má být tedy vyloučen ze zadávacího řízení?
- 11) Musí být čl. 57 odst. 4 písm. h) směrnice 2014/24 ve spojení se zásadou proporcionality zakotvenou v čl. 18 odst. 1 této směrnice vykládán a uplatňován v tom smyslu, že stanoví-li vnitrostátní pravidla pro případ předložení nepravdivých informací dodatečné sankce (vedle vyloučení ze zadávacího řízení), lze tyto sankce uplatnit pouze na základě osobní odpovědnosti, zejména pokud jsou nepravdivé informace předloženy pouze částí subjektů, které se společně účastní zadávacího řízení (např. jedním z několika partnerů)?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 68 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 58 směrnice 2014/24 vykládán v tom smyslu, že povinnost hospodářských subjektů doložit, že dosahují určitého průměrného ročního obrátu v oblasti činnosti, které se týká dotčená veřejná zakázka, představuje

kritérium pro výběr týkající se jejich ekonomické a finanční situace ve smyslu odstavce 3 tohoto ustanovení, nebo jejich technické a odborné způsobilosti ve smyslu odstavce 4 uvedeného ustanovení.

- 69 V této souvislosti je třeba připomenout, že čl. 58 odst. 1 této směrnice uvádí tři kategorie kritérií pro výběr, které veřejní zadavatelé mohou uložit jako požadavky pro účast hospodářských subjektů. Tato kritéria, která se týkají vhodnosti pro výkon dotčené odborné činnosti, ekonomické a finanční situace, jakož i technické a odborné způsobilosti subjektů, jsou upřesněna v odstavcích 2 až 4 tohoto článku.
- 70 Z článku 58 odst. 3 uvedené směrnice dále plyne, že k zajištění toho, aby hospodářské subjekty měly ekonomickou a finanční způsobilost nezbytnou k plnění veřejné zakázky, mohou veřejní zadavatelé zejména požadovat, aby hospodářské subjekty dosahovaly určitého minimálního ročního obratu, včetně určitého minimálního obratu v oblasti, které se veřejná zakázka týká.
- 71 Z toho vyplývá, že požadavek, aby hospodářské subjekty doložily určitý průměrný roční obrat v oblasti činnosti, které se veřejná zakázka týká, přesně odpovídá definici kritéria pro výběr založeného na jejich ekonomické a finanční situaci ve smyslu čl. 58 odst. 3 směrnice 2014/24, který se tedy na něj vztahuje. Z přílohy XII této směrnice, jež upravuje „[z]působy prokázání splnění kritérií pro výběr“, zejména z její části I, na kterou odkazuje čl. 60 odst. 3 této směrnice, ostatně vyplývá, že v demonstrativním výčtu dokladů k doložení ekonomické a finanční situace hospodářského subjektu je zmínka o „obratu v oblasti, které se veřejná zakázka týká“, což tento výklad podporuje.
- 72 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět, že článek 58 směrnice 2014/24 musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost hospodářských subjektů doložit, že dosahují určitého průměrného ročního obratu v oblasti činnosti, které se týká dotčená veřejná zakázka, představuje kritérium pro výběr týkající se ekonomické a finanční situace těchto hospodářských subjektů ve smyslu odstavce 3 tohoto ustanovení.

K druhé otázce

- 73 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 58 odst. 3 ve spojení s čl. 60 odst. 3 směrnice 2014/24 vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy veřejný zadavatel od hospodářských subjektů požadoval, aby dosahovaly určitého minimálního obratu v oblasti, které se týká dotčená veřejná zakázka, se hospodářský subjekt může pro účely doložení své ekonomické a finanční situace dovolávat příjmů dosažených dočasnou skupinou podniků, jejímž byl členem, jen tehdy, pokud v rámci určité veřejné zakázky skutečně přispíval k výkonu činnosti této skupiny, která je obdobná činnosti dotčené veřejnou zakázkou, pro účely které hodlá uvedený subjekt doložit svou ekonomickou a finanční situaci.
- 74 K doložení své ekonomické a finanční situace ve smyslu čl. 58 odst. 3 směrnice 2014/24 může hospodářský subjekt podle čl. 60 odst. 3 prvního pododstavce této směrnice zpravidla předložit veřejnému zadavateli jeden nebo několik dokladů uvedených v části I přílohy XII uvedené směrnice. Článek 60 odst. 3 druhý pododstavec této směrnice dokonce stanoví, že pokud hospodářský subjekt není z jakéhokoli oprávněného důvodu schopen předložit doklady požadované veřejným zadavatelem, může svou ekonomickou a finanční situaci doložit jakýmkoli jiným dokladem, který veřejný zadavatel považuje za vhodný.

- 75 Jak vyplývá z čl. 58 odst. 3 směrnice 2014/24, veřejní zadavatelé mohou zejména požadovat, aby hospodářské subjekty dosahovaly určitého minimálního ročního obratu, včetně určitého minimálního obratu v oblasti, které se veřejná zakázka týká.
- 76 Z tohoto ustanovení tedy plyne, že když veřejní zadavatelé definují požadavky, které mohou zajistit, aby hospodářské subjekty měly ekonomickou a finanční způsobilost nezbytnou k plnění veřejné zakázky, mohou rozhodnout, že od hospodářských subjektů budou požadovat, aby dosahovaly určitého celkového minimálního ročního obratu, nebo určitého minimálního obratu v oblasti, které se týká dotčená veřejná zakázka, nebo že oba tyto požadavky zkombinují.
- 77 Přitom platí, že pokud veřejný zadavatel uložil pouze požadavek určitého minimálního ročního obratu, aniž požadoval, aby bylo tohoto určitého minimálního obratu dosaženo v oblasti, které se veřejná zakázka týká, nic nebrání možnosti hospodářského subjektu dovolávat se příjmů dosažených dočasnou skupinou podniků, jejímž byl členem, i když v rámci určité veřejné zakázky skutečně nepřispíval k výkonu činnosti této skupiny, která je obdobná činnosti dotčené veřejnou zakázkou, pro účely které hodlá uvedený subjekt doložit svou ekonomickou a finanční situaci.
- 78 Pokud naproti tomu veřejný zadavatel požadoval, aby bylo tohoto určitého minimálního obratu dosaženo v oblasti, které se veřejná zakázka týká, sleduje tento požadavek dvojí účel. Směřuje totiž k doložení ekonomické a finanční situace hospodářských subjektů a zároveň přispívá k prokázání jejich technické a odborné způsobilosti. V takovém případě je ekonomická a finanční způsobilost subjektu, stejně jako jeho technická a odborná způsobilost, vlastní výlučně tomuto hospodářskému subjektu jakožto fyzické nebo právnické osobě.
- 79 V posledně zmíněném případě se tedy hospodářský subjekt může pro účely doložení své ekonomické a finanční situace dovolávat v rámci zadávacího řízení příjmů dosažených dočasnou skupinou podniků, jejímž byl členem, jen tehdy, pokud v rámci určité veřejné zakázky skutečně přispíval k výkonu činnosti této skupiny, která je obdobná činnosti dotčené veřejnou zakázkou, pro účely které hodlá uvedený subjekt doložit svou ekonomickou a finanční situaci.
- 80 Pokud tedy hospodářský subjekt využije ekonomické a finanční způsobilosti skupiny podniků, jejímž byl členem, musí se tato způsobilost posuzovat ve vztahu ke konkrétní účasti tohoto subjektu, a tudíž ve vztahu k jeho skutečnému příspěvku k výkonu činnosti požadované od uvedené skupiny v rámci určité veřejné zakázky (obdobně viz rozsudek ze dne 4. května 2017, Esaprojekt, C-387/14, EU:C:2017:338, bod 62).
- 81 V kontextu čl. 58 odst. 3 směrnice 2014/24 je tedy v případě zmíněném v bodě 78 tohoto rozsudku třeba omezit obrat, jehož se lze na základě tohoto ustanovení dovolávat, na obrat vztahující se ke skutečnému příspěvku dotčeného hospodářského subjektu k činnosti požadované od skupiny v rámci dřívější veřejné zakázky.
- 82 Na druhou otázku je tedy třeba odpovědět, že čl. 58 odst. 3 ve spojení s čl. 60 odst. 3 směrnice 2014/24 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy veřejný zadavatel od hospodářských subjektů požadoval, aby dosahovaly určitého minimálního obratu v oblasti, které se týká dotčená veřejná zakázka, se hospodářský subjekt může pro účely doložení své ekonomické a finanční situace dovolávat příjmů dosažených dočasnou skupinou podniků, jejímž byl členem, jen tehdy, pokud v rámci určité veřejné zakázky skutečně přispíval k výkonu činnosti této skupiny, která je obdobná činnosti dotčené veřejnou zakázkou, pro účely které hodlá uvedený subjekt doložit svou ekonomickou a finanční situaci.

K třetí otázce

- 83 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 58 odst. 4 a články 42 a 70 směrnice 2014/24 vykládány v tom smyslu, že se na technický požadavek obsažený ve výzvě k podávání nabídek mohou uplatnit současně.
- 84 V této souvislosti je třeba přihlédnout k tomu, že směrnice 2014/24 nevylučuje možnost koncipovat technické požadavky zároveň jako kritéria pro výběr týkající se technické a odborné způsobilosti ve smyslu čl. 58 odst. 4, jako technické specifikace ve smyslu článku 42 či jako podmínky plnění veřejné zakázky ve smyslu článku 70 této směrnice.
- 85 Stran kritérií pro výběr týkajících se „technické a odborné způsobilosti“ hospodářských subjektů ve smyslu čl. 58 odst. 4 směrnice 2014/24 je třeba poznamenat, že mezi doklady, kterými lze tyto schopnosti doložit a kterých výčet obsahuje část II přílohy XII této směrnice, je v písmeni g) této části zmíněn „přehled o opatřeních v oblasti environmentálního řízení, která hospodářský subjekt bude moci uplatnit při plnění veřejné zakázky“, a v písmeni i) „přehled nástrojů, provozních a technických zařízení, jež má poskytovatel služeb nebo zhotovitel k dispozici pro plnění veřejné zakázky“.
- 86 Jestliže lze takovými doklady doložit „technickou a odbornou způsobilost“ hospodářských subjektů, mohou se takové technické požadavky, jako jsou požadavky dotčené v projednávané věci, a sice požadavky týkající se emisí vozidel (Euro 5) a povinnost vybavit tato vozidla vysílačem GPS, podle všeho vztahovat k „technickým zdrojům“ hospodářských subjektů, a tudíž být kvalifikovány jako kritéria pro výběr týkající se jejich „technické a odborné způsobilosti“ ve smyslu uvedeného čl. 58 odst. 4, pokud dokumentace k zadávacímu řízení stanoví, že jsou uloženy jakožto způsobilost, u které musí uchazeči doložit, že jí disponují nebo jí budou disponovat v dostatečném předstihu, aby zajistili splnění veřejné zakázky, což musí ověřit předkládající soud.
- 87 Co se „technických specifikací“ ve smyslu článku 42 směrnice 2014/24 týče, podle odstavce 3 tohoto článku takové specifikace stanoví „požadované vlastnosti“ služeb, kterých se veřejná zakázka týká, a jsou formulovány formou požadavků na výkon nebo funkci, zejména z hlediska vlivu na životní prostředí, nebo odkazem na technické normy. Odstavec 1 tohoto článku ostatně odkazuje na přílohu VII uvedené směrnice, jejíž bod 1 písm. b) v souvislosti s veřejnými zakázkami na dodávky nebo služby upřesňuje, že technická specifikace se uvádí „v dokumentu, kter[ý] definuj[e] požadované vlastnosti výrobku nebo služby, například [...] úroveň vlivu na životní prostředí a klima [...]“. Technické požadavky dotčené ve věci v původním řízení, které jsou skutečně formulovány formou požadavků na výkon nebo funkci a odkazují zejména na normu Euro 5 upravující emise vozidel, tedy mohou spadat i pod pojem „technické specifikace“.
- 88 Konečně uvedené požadavky, které zohledňují inovační a environmentální aspekty, mohou vzhledem k tomu, že stanoví zvláštní podmínky pro plnění veřejné zakázky, že podle všeho souvisí s předmětem veřejné zakázky a jsou uvedeny ve výzvě k účasti v soutěži nebo v zadávací dokumentaci, spadat i pod pojem „podmínky plnění veřejné zakázky“ ve smyslu článku 70 směrnice 2014/24, pokud z dokumentace k zadávacímu řízení vyplývá, že jsou uloženy jakožto požadavky, které musí úspěšný uchazeč dodržovat ve fázi plnění veřejné zakázky, což musí ověřit předkládající soud.

- 89 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že dodržování podmínek plnění veřejné zakázky nesmí být posuzováno při zadávání zakázky. Z toho vyplývá, že kdyby byl požadavek dotčený ve věci v původním řízení kvalifikován jako podmínka plnění a úspěšný uchazeč by tuto podmínku při zadávání veřejné zakázky nesplňoval, nemělo by nedodržení této podmínky žádný vliv na soulad zadání zakázky Skupině s ustanoveními směrnice 2014/24.
- 90 Takový požadavek obsažený ve výzvě k podávání nabídek, jako je požadavek dotčený v původním řízení, může tedy být kvalifikován jako kritérium pro výběr týkající se technické a odborné způsobilosti nebo jako technická specifikace anebo jako podmínka plnění veřejné zakázky. Dále je vzhledem k tomu, že se předkládající soud táže zejména na slučitelnost požadavků dotčených ve věci v původním řízení s unijním právem, třeba dodat, že články 42 a 70 směrnice 2014/24 musí být vykládány v tom smyslu, že v zásadě nebrání tomu, aby byly v rámci zadávacího řízení na určitou veřejnou zakázku uloženy požadavky upřesňující určité technické vlastnosti vozidel, jež mají být používána k poskytování služeb, kterých se týká tato veřejná zakázka, jsou-li dodrženy základní zásady zadávání veřejných zakázek uvedené v čl. 18 odst. 1 této směrnice.
- 91 Je třeba zdůraznit, že v rámci třetí otázky se předkládající soud rovněž táže, zda kvalifikace dotčených požadavků může mít vliv na možnosti oprav a úprav předložených nabídek.
- 92 V této souvislosti je třeba poznamenat, že čl. 56 odst. 3 směrnice 2014/24 stanoví, že pokud jsou informace nebo dokumenty, které mají hospodářské subjekty předložit, neúplné nebo nesprávné nebo se tak jeví, nebo pokud určité dokumenty scházejí, mohou veřejní zadavatelé dotčené hospodářské subjekty požádat o předložení, rozšíření, upřesnění nebo doplnění příslušných informací nebo dokumentů v přiměřené lhůtě, pokud takovou žádost vznesou v plném souladu se zásadami rovného zacházení a transparentnosti a pokud vnitrostátní právní předpisy, jimiž se provádí tato směrnice, nestanoví jinak.
- 93 Jak vyplývá z ustálené judikatury k výkladu ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 137, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132), která vychází zejména ze zásady rovného zacházení a kterou je třeba uplatnit obdobně v kontextu citovaného čl. 56 odst. 3, žádost o objasnění zaslaná hospodářskému subjektu na základě tohoto ustanovení nemůže zhojit neexistenci dokumentu nebo informace, jejichž předložení bylo vyžadováno podle zadávací dokumentace, jelikož veřejný zadavatel musí přísně dodržovat kritéria, která sám stanovil. Taková žádost navíc nemůže vést k tomu, aby dotčený uchazeč předložil dokumenty, které by ve skutečnosti byly novou nabídkou (obdobně viz rozsudky ze dne 29. března 2012, SAG ELV Slovensko a další, C-599/10, EU:C:2012:191, bod 40; ze dne 10. října 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, body 36 a 40, jakož i ze dne 28. února 2018, MA. T. I. SUD a Duemme SGR, C-523/16 a C-536/16, EU:C:2018:122, body 51 a 52).
- 94 Z výše rozvedených úvah vyplývá, že rozsah oprávnění veřejného zadavatele umožnit úspěšnému uchazeči později doplnit nebo objasnit svou původní nabídku závisí na dodržení ustanovení čl. 56 odst. 3 směrnice 2014/24, zejména s ohledem na požadavky zásady rovného zacházení, a nikoli na kvalifikaci požadavků dotčených v původním řízení jako kritérií pro výběr týkajících se „technické a odborné způsobilosti“ hospodářských subjektů ve smyslu čl. 58 odst. 4 této směrnice, jako „technických specifikací“ ve smyslu jejího článku 42 nebo jako „podmínek plnění“ ve smyslu článku 70 této směrnice.

- 95 Na třetí otázku je tedy třeba odpovědět, že čl. 58 odst. 4 a články 42 a 70 směrnice 2014/24 musí být vykládány v tom smyslu, že se na technický požadavek obsažený ve výzvě k podávání nabídek mohou uplatnit současně.

Ke čtvrté až deváté otázce

Úvodní poznámky

- 96 Vzhledem k tomu, že se čtvrtá, pátá, osmá a devátá otázka týkají výkladu ustanovení směrnice 2016/943, je třeba určit, zda je tato směrnice použitelná na situaci, kdy uchazeč předloží veřejnému zadavateli žádost o sdělení informací považovaných za důvěrné a obsažených v nabídce konkurenta, a případně podá proti rozhodnutí o zamítnutí této žádosti stížnost v rámci závazného postupu řešení sporu před zahájením soudního řízení, a dále v případě, kdy je proti rozhodnutí veřejného zadavatele o zamítnutí této stížnosti podána žaloba k soudu.
- 97 Směrnice 2016/943 se – s ohledem na její cíl uvedený v jejím čl. 1 odst. 1 ve spojení s bodem 4 jejího odůvodnění – týká jen neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, a nestanoví opatření k zachování důvěrnosti obchodního tajemství v soudních řízeních jiného typu, například v řízeních týkajících se zadávání veřejných zakázek.
- 98 Kromě toho čl. 4 odst. 2 písm. a) této směrnice stanoví, že se získání obchodního tajemství bez souhlasu jeho vlastníka považuje za neoprávněné, pokud k němu dojde prostřednictvím neoprávněného přístupu k dokumentům, předmětům, materiálům, látkám nebo elektronickým souborům, které jsou oprávněně v držení vlastníka obchodního tajemství a které obsahují obchodní tajemství nebo z nichž lze obchodní tajemství odvodit, či jejich prisvojení nebo zkopírování.
- 99 Dále se tato směrnice, jak plyne z jejího čl. 1 odst. 2 písm. c), nedotýká uplatňování unijních nebo vnitrostátních předpisů, jež od orgánů a institucí Unie nebo od vnitrostátních veřejných orgánů vyžadují nebo jim umožňují, aby zpřístupňovaly informace předkládané podniky, které mají tyto orgány nebo instituce k dispozici na základě povinností a oprávnění stanovených unijním nebo vnitrostátním právem a v souladu s těmito povinnostmi a oprávněními. V bodě 18 odůvodnění téže směrnice, k němuž je třeba při jejím výkladu přihlížet, se upřesňuje, že směrnice 2016/943 by zejména neměla zbavovat veřejné orgány povinnosti zachovávat důvěrnost informací, které jim předali vlastníci obchodního tajemství, bez ohledu na to, zda je tato povinnost stanovena unijním či vnitrostátním právem. Je tedy třeba mít za to, že směrnice 2016/943 nezabavuje orgány veřejné moci povinností zachovávat důvěrnost, které mohou vyplývat ze směrnice 2014/24.
- 100 Konečně čl. 3 odst. 2 směrnice 2016/943 stanoví, že získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství se považuje za oprávněné, pokud toto získání, využití nebo zpřístupnění požadují nebo povolují právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy.
- 101 V tomto kontextu je nutno poukázat na článek 21 směrnice 2014/24, který – ve spojení s bodem 51 jejího odůvodnění – stanoví, že veřejný zadavatel v zásadě neuveřejňuje informace, jež mu byly sděleny hospodářskými subjekty a jimi označeny za důvěrné, a že tento veřejný zadavatel může hospodářským subjektům uložit povinnosti, jejichž cílem je ochrana důvěrné povahy informací, které zpřístupňují během celého zadávacího řízení.

102 Soudní dvůr proto za účelem poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu podá výklad relevantních ustanovení směrnic 2014/24 a 89/665, která zejména upřesňují zvláštní pravidla platná pro veřejné zadavatele a pro vnitrostátní soudy v souvislosti s ochranou důvěrnosti dokumentů, které jsou jim předkládány v rámci řízení o zadávání veřejných zakázek.

K páté až sedmé otázce

103 Podstatou páté až sedmé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 1 odst. 1 čtvrtý pododstavec, čl. 1 odst. 3 a 5 a čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 89/665 vykládány v tom smyslu, že rozhodnutí veřejného zadavatele nesdělít hospodářskému subjektu informace obsažené v přihlášce nebo v nabídce jiného hospodářského subjektu a považované za důvěrné je přezkoumatelným aktem a v případě, že členský stát, na jehož území probíhá zadávací řízení na dotčenou veřejnou zakázku, zavedl pro rozhodnutí veřejných zadavatelů závazný postup řešení sporu před zahájením soudního řízení, musí žalobě proti tomuto rozhodnutí předcházet takový předchozí správní přezkum.

104 V této souvislosti z čl. 1 odst. 1 čtvrtého pododstavce směrnice 89/665 vyplývá, že pokud jde zejména o zakázky, které spadají do oblasti působnosti směrnice 2014/24, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění možnosti účinného, a zejména co nejrychlejšího přezkumu rozhodnutí veřejných zadavatelů v souladu s podmínkami stanovenými v člancích 2 až 2f směrnice 89/665 z důvodu, že těmito rozhodnutími bylo porušeno právo Společenství v oblasti zadávání veřejných zakázek nebo vnitrostátní předpisy je provádějící. Podle čl. 1 odst. 3 této směrnice musí podle prováděcích pravidel, která mohou členské státy samy stanovit, být takové přezkumné řízení dostupné alespoň každé osobě, která má nebo měla zájem na získání určité zakázky a které v důsledku domnělého protiprávního jednání vznikla nebo hrozí škoda.

105 Kromě toho z judikatury Soudního dvora vyplývá, že pojem „rozhodnutí veřejných zadavatelů“ musí být vykládán široce. Znění čl. 1 odst. 1 čtvrtého pododstavce směrnice 89/665 tím, že používá výraz „[p]okud jde o zakázky“, totiž předpokládá, že každé rozhodnutí veřejného zadavatele, na které se vztahují unijní pravidla v oblasti zadávání veřejných zakázek a kterým může být toto právo porušeno, podléhá soudnímu přezkumu podle článků 2 až 2f téže směrnice. Toto ustanovení se tedy obecně vztahuje na rozhodnutí veřejného zadavatele, aniž činí rozdíl mezi těmito rozhodnutími podle jejich obsahu nebo okamžiku jejich přijetí, a nestanoví žádné omezení týkající se povahy a obsahu tam uvedených rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Marina del Mediterraneo a další, C-391/15, EU:C:2017:268, body 26 a 27 a citovaná judikatura).

106 Tento široký výklad pojmu „přezkoumatelná rozhodnutí“, který vedl Soudní dvůr mimo jiné k závěru, že rozhodnutí veřejného zadavatele o připuštění hospodářského subjektu k účasti na zadávacím řízení představuje rozhodnutí ve smyslu čl. 1 odst. 1 čtvrtého pododstavce směrnice 89/665 (rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Marina del Mediterraneo a další, C-391/15, EU:C:2017:268, bod 28, a v tomto smyslu, pokud jde o odstavec 3 téhož ustanovení, viz usnesení ze dne 14. února 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C-54/18, EU:C:2019:118, bod 36), musí platit pro rozhodnutí veřejného zadavatele nesdělít hospodářskému subjektu informace považované za důvěrné a předané zájemcem nebo uchazečem.

107 V souvislosti se sedmou otázkou předkládajícího soudu, jejíž podstatou je, zda může neúspěšný uchazeč podat žalobu týkající se výlučně odmítnutí sdělit mu informace považované za důvěrné, aniž zároveň zpochybní legalitu jiných rozhodnutí veřejného zadavatele, postačí předně

konstatovat, že směrnice 89/665 neobsahuje žádné ustanovení, které by bránilo tomu, aby takový uchazeč podal návrh na přezkum rozhodnutí zadavatele nesdělil mu takové informace, a to bez ohledu na obsah a rozsah tohoto rozhodnutí.

- 108 Dále, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 77 a 78 svého stanoviska, tento závěr potvrzují cíle účinnosti a rychlosti uvedené v čl. 1 odst. 1 čtvrtém pododstavci této směrnice.
- 109 Konečně k otázce, zda v případě, že členský stát, na jehož území probíhá zadávací řízení na dotčenou veřejnou zakázku, zavedl závazný postup řešení sporu před zahájením soudního řízení, musí žalobě proti rozhodnutí veřejného zadavatele nesdělil hospodářskému subjektu informace považované za důvěrné a předané zájemcem nebo uchazečem předcházet předchozí správní přezkum, je nutné poznamenat, že čl. 1 odst. 5 směrnice 89/665 sice stanoví, že členský stát může rovněž požadovat, aby dotyčná osoba podala před podáním žaloby nejprve návrh na přezkum u veřejného zadavatele, avšak toto ustanovení neupravuje ani takové přezkumné řízení, ani jeho podmínky.
- 110 Pokud tedy v souladu s čl. 1 odst. 5 uvedené směrnice členský stát, na jehož území probíhá zadávací řízení na dotčenou veřejnou zakázku, stanovil, že každá osoba, která hodlá napadnout rozhodnutí veřejného zadavatele, musí před podáním žaloby nejprve podat návrh na správní přezkum, může tento členský stát v souladu se zásadami rovnocennosti a efektivity rovněž stanovit, že žalobě proti rozhodnutí veřejného zadavatele nesdělil hospodářskému subjektu informace obsažené v přihlášce nebo v nabídce jiného hospodářského subjektu a považované za důvěrné musí předcházet správní přezkum před veřejným zadavatelem.
- 111 Z výše rozvedených úvah vyplývá, že na pátou až sedmou otázku je třeba odpovědět, že čl. 1 odst. 1 čtvrtý pododstavec, čl. 1 odst. 3 a 5 a čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 89/665 musí být vykládány v tom smyslu, že rozhodnutí veřejného zadavatele nesdělil hospodářskému subjektu informace obsažené v přihlášce nebo v nabídce jiného hospodářského subjektu a považované za důvěrné je přezkoumatelným aktem a v případě, že členský stát, na jehož území probíhá zadávací řízení na dotčenou veřejnou zakázku, stanovil, že každá osoba, která hodlá napadnout rozhodnutí veřejného zadavatele, musí před podáním žaloby nejprve podat návrh na správní přezkum, může tento členský stát také stanovit, že žalobě proti tomuto rozhodnutí o odepření přístupu musí takový předchozí správní přezkum předcházet.

Ke čtvrté, osmé a deváté otázce

- 112 Podstatou čtvrté, osmé a deváté otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 1 odst. 1 čtvrtý pododstavec a čl. 1 odst. 3 a 5 směrnice 89/665, jakož i článek 21 směrnice 2014/24 vykládány v tom smyslu, že veřejný zadavatel i příslušný vnitrostátní soud jsou povinny hospodářskému subjektu, který o to požádal, sdělit všechny informace uvedené v dokumentaci předložené konkurentem včetně důvěrných informací v ní obsažených. Předkládající soud se rovněž táže, zda v případě odmítnutí sdělit informace z důvodu jejich důvěrné povahy přísluší veřejnému zadavateli odůvodnit svůj postoj k této povaze.

– *K rozsahu povinnosti veřejného zadavatele chránit důvěrné informace a k povinnosti uvést odůvodnění*

- 113 Podle čl. 21 odst. 1 směrnice 2014/24 platí, že pokud není v této směrnici nebo ve vnitrostátním právu, jež se vztahuje na veřejného zadavatele, a zejména pak v předpisech o přístupu k informacím stanoveno jinak a aniž by byly dotčeny povinnosti v souvislosti s uveřejňováním výsledku zadávacího řízení a informováním zájemců a uchazečů uvedené v člancích 50 a 55 této směrnice, neuveřejňuje veřejný zadavatel informace, jež mu byly sděleny hospodářskými subjekty a jimi označeny za důvěrné, zahrnující mimo jiné technická nebo obchodní tajemství a důvěrné aspekty nabídek. Článek 21 odst. 2 uvedené směrnice stanoví, že veřejní zadavatelé mohou hospodářským subjektům uložit povinnosti, jejichž cílem je ochrana důvěrné povahy informací, které zpřístupňují během celého zadávacího řízení.
- 114 Dále je pravda, že čl. 55 odst. 2 písm. c) směrnice 2014/24 výslovně umožňuje každému uchazeči, který podal přijatelnou nabídku, požádat veřejného zadavatele, aby mu co nejrychleji, nejpozději však do 15 dnů od obdržení písemné žádosti, oznámil vlastnosti a výhody vybrané nabídky, jakož i jméno úspěšného uchazeče. Článek 50 odst. 4 a čl. 55 odst. 3 této směrnice nicméně stanoví, že veřejní zadavatelé mohou rozhodnout, že určité informace o zadání veřejné zakázky nesdělí, pokud by poskytnutí takových informací bylo mimo jiné v rozporu s veřejným zájmem nebo na újmu oprávněným obchodním zájmům konkrétního hospodářského subjektu, ať veřejného či soukromého, nebo pokud by bylo na újmu poctivé hospodářské soutěži mezi hospodářskými subjekty.
- 115 V této souvislosti je třeba připomenout, že hlavní cíl unijních právních předpisů v oblasti veřejných zakázek zahrnuje otevření nenarušené hospodářské soutěži ve všech členských státech a že k dosažení tohoto cíle je třeba, aby veřejní zadavatelé nezveřejňovali žádné informace týkající se řízení o zadání veřejných zakázek, jejichž obsah by mohl být použit k narušení hospodářské soutěže, ať již v probíhajícím nebo v pozdějších zadávacích řízeních. Kromě toho povinnost odůvodnit rozhodnutí, kterým se odmítá nabídka uchazeče v zadávacím řízení, neznamená, že by tento uchazeč měl mít k dispozici úplné informace o charakteristikách nabídky vybrané veřejným zadavatelem. Vzhledem k tomu, že řízení o zadání veřejných zakázek jsou založena na vztahu důvěry mezi veřejnými zadavateli a hospodářskými subjekty, musí mít tyto hospodářské subjekty možnost sdělit veřejným zadavatelům veškeré informace užitečné pro zadávací řízení bez obavy z toho, že zadavatelé sdělí třetím osobám informace, jejichž zveřejnění by mohlo uvedené subjekty poškodit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. února 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, body 34 až 36, jakož i ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 112 a citovaná judikatura).
- 116 Z ustanovení směrnice 2014/24 citovaných v bodech 113 a 114 tohoto rozsudku a z judikatury zmíněné v bodě 115 tohoto rozsudku vyplývá, že veřejný zadavatel, jenž byl hospodářským subjektem požádán o sdělení informací považovaných za důvěrné a obsažených v nabídce konkurenta, kterému byla veřejná zakázka zadána, v zásadě nesmí tyto informace sdělit.
- 117 Jak ovšem v podstatě uvádí generální advokát v bodech 40 a 41 svého stanoviska, veřejný zadavatel nemůže být vázán pouhým tvrzením hospodářského subjektu, že předávané informace jsou důvěrné. Takový subjekt musí totiž prokázat skutečně důvěrnou povahu informací, s jejichž zpřístupněním nesouhlasí, například tím, že prokáže, že tyto informace obsahují technické nebo obchodní tajemství, že by jejich obsah mohl být využit k narušení hospodářské soutěže nebo že by jej jejich zpřístupnění mohlo poškodit.

- 118 Pokud tedy veřejný zadavatel stojí před otázkou, zda mají informace předané uvedeným subjektem důvěrnou povahu, musí ještě před přijetím rozhodnutí, jímž žadateli povolí přístup k těmto informacím, umožnit dotčenému hospodářskému subjektu poskytnutí doplňujících důkazů a tím mu zajistit dodržení práva na procesní obranu. Vzhledem ke škodě, která by mohla vzniknout, kdyby určité informace byly neoprávněně poskytnuty konkurentovi, musí totiž veřejný zadavatel před tím, než předá tyto informace účastníku sporu, poskytnout dotyčným hospodářskému subjektu možnost, aby uplatnil jejich důvěrnost nebo obchodní tajemství (obdobně viz rozsudek ze dne 14. února 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, bod 54).
- 119 Kromě toho musí veřejný zadavatel zajistit, aby rozhodnutí, které hodlá přijmout na základě žádosti hospodářského subjektu o poskytnutí informací obsažených v dokumentaci předložené konkurentem, bylo v souladu s pravidly pro zadávání veřejných zakázek stanovenými ve směrnici 2014/24, a zejména s pravidly k ochraně důvěrných informací zmíněnými v bodech 113 a 114 tohoto rozsudku. Tutéž povinnost má tento veřejný zadavatel i tehdy, když jeho členský stát využil na základě čl. 1 odst. 5 směrnice 89/665 možnost podmínit právo podat žalobu proti rozhodnutí veřejných zadavatelů povinností podat k těmto zadavatelům návrh na předchozí správní přezkum.
- 120 Dále je třeba upřesnit, že veřejný zadavatel musí jak v případě, kdy odmítá sdělit důvěrné informace hospodářského subjektu některému z jeho konkurentů, tak tehdy, když je u něj v rámci závazného postupu řešení sporu před zahájením soudního řízení podán návrh na správní přezkum jeho rozhodnutí nezpřístupnit takové informace, dodržet i obecnou zásadu unijního práva týkající se řádné správy, jež s sebou nese požadavky, které musí členské státy při uplatňování unijního práva dodržovat (rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, bod 39 a citovaná judikatura). Mezi těmito požadavky má mimořádný význam povinnost uvést odůvodnění rozhodnutí přijímaných vnitrostátními orgány, protože adresátům těchto rozhodnutí umožňuje hájit svá práva a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je namístě podat proti takovým rozhodnutím žalobu. Tato povinnost je nezbytná i proto, aby příslušné soudy mohly provést přezkum legality těchto rozhodnutí, takže představuje jednu z podmínek účinnosti soudní kontroly zaručené článkem 47 Listiny (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. října 1987, Heylens a další, 222/86, EU:C:1987:442, bod 15; ze dne 9. listopadu 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, bod 40, jakož i ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 103).
- 121 Zásada ochrany důvěrných informací a obchodního tajemství musí dále být prováděna tak, aby byla v souladu s požadavky účinné soudní ochrany a dodržení práva účastníků sporu na procesní obranu (rozsudek ze dne 14. února 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, body 51 a 52 a citovaná judikatura).
- 122 Za účelem poměření zákazu zpřístupnit důvěrné informace sdělené hospodářskými subjekty, stanoveného v čl. 21 odst. 1 směrnice 2014/24, s obecnou zásadou unijního práva na řádnou správu, z níž vyplývá povinnost uvést odůvodnění, musí veřejný zadavatel jasně uvést důvody, ze kterých má za to, že informace, k nimž je požadován přístup, nebo alespoň některé z nich, jsou důvěrné.
- 123 Při tomto poměrování musí dále být zohledněna skutečnost, že bez dostatečných informací umožňujících neúspěšnému uchazeči ověřit, zda je meritorní rozhodnutí veřejného zadavatele o zadání dotčené veřejné zakázky jinému subjektu případně stíženo vadami nebo protiprávní, tento uchazeč nebude prakticky mít možnost dovolávat se svého práva – zakotveného v čl. 1 odst. 1 a 3 směrnice 89/665 – na účinný přezkum takového rozhodnutí v přezkumném řízení

vedeném před veřejným zadavatelem podle odstavce 5 tohoto článku ani v rámci soudního přezkumu. Nemá-li tedy veřejný zadavatel zasáhnout do tohoto práva, musí nejen odůvodnit své rozhodnutí nakládat s určitými údaji jako s důvěrnými, ale též uchazeči, který o tyto údaje požádá, objektivně sdělit – co možná nejúplněji a za podmínky, že takovým sdělením lze zachovat důvěrnou povahu specifických aspektů těchto údajů, jejichž ochrana je z důvodu této povahy odůvodněná – podstatný obsah těchto údajů a konkrétněji obsah údajů týkajících se určujících aspektů jeho rozhodnutí a vybrané nabídky.

- 124 Povinnost veřejného zadavatele chránit informace hospodářského subjektu, kterému byla zadána veřejná zakázka, považované za důvěrné nelze totiž vykládat natolik široce, že zbaví povinnost uvést odůvodnění jejího hlavního obsahu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 120) a že zbaví čl. 1 odst. 1 a 3 směrnice 89/665, který stanoví mimo jiné povinnost členských států zajistit účinný přezkum, jeho užitečného účinku. Za tímto účelem může veřejný zadavatel zejména a v rozsahu, v němž tomu nebrání jeho vnitrostátní právo, sdělit některé aspekty přihlášky nebo nabídky, jakož i jejich technické vlastnosti v souhrnné formě, z níž nelze identifikovat důvěrné informace.
- 125 Dále je nutno připomenout, že podle čl. 21 odst. 2 směrnice 2014/24 mohou veřejní zadavatelé hospodářským subjektům uložit povinnosti, jejichž cílem je ochrana důvěrné povahy informací, které zpřístupňují během celého zadávacího řízení. Proto za předpokladu, že danému účelu odpovídají nedůvěrné informace, může veřejný zadavatel k dodržení práva neúspěšného uchazeče na účinný přezkum využít i této možnosti a požádat hospodářský subjekt, jehož nabídka byla vybrána, aby mu poskytl dokumenty obsahující důvěrné informace ve znění bez důvěrných údajů.
- 126 Konečně je třeba upřesnit, že veřejný zadavatel je v každém případě povinen s dostatečným předstihem před výkonem tohoto rozhodnutí informovat dotýčný hospodářský subjekt o svém rozhodnutí sdělit jednomu z jeho konkurentů informace, o nichž tento subjekt tvrdí, že jsou důvěrné, aby tento subjekt mohl veřejnému zadavateli nebo příslušnému vnitrostátnímu soudu navrhnout přijetí předběžných opatření ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 89/665 a zabránit tak tomu, aby mu byla způsobena nenapravitelná újma.

– *K rozsahu povinnosti příslušného vnitrostátního soudu chránit důvěrné informace*

- 127 V souvislosti s povinnostmi příslušného vnitrostátního soudu při soudním přezkumu rozhodnutí veřejného zadavatele, kterým se zcela nebo zčásti zamítá žádost o přístup k informacím předaným hospodářským subjektem, jehož nabídka byla vybrána, je třeba rovněž připomenout, že cílem čl. 1 odst. 1 a 3 směrnice 89/665, který má chránit hospodářské subjekty před svévolí veřejného zadavatele, je zajistit, aby ve všech členských státech existovaly účinné prostředky nápravy, a zaručit tak účinné uplatňování unijních pravidel v oblasti zadávání veřejných zakázek, a to zejména ve stadiu, kdy lze ještě protiprávní jednání napravit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Star Storage a další, C-439/14 a C-488/14, EU:C:2016:688, bod 41 a citovaná judikatura).
- 128 Členským státům tedy přísluší stanovit procesní podmínky soudní žaloby určené k ochraně práv priznaných unijním právním řádem zájemcům a uchazečům poškozeným rozhodnutími veřejných zadavatelů tak, aby zajistily, že nebude ohrožena účinnost směrnice 89/665 ani zasaženo do práv, která jednotlivcům přiznává unijní právo. Kromě toho, jak plyne z bodu 36 odůvodnění směrnice 2007/66, cílem této směrnice, a tedy i směrnice 89/665, kterou směrnice

2007/66 pozmĕnila a doplnila, je zajistit plnĕ dodrŕovn práva na uinnou prvn ochranu a spravedliv proces v souladu s čl. 47 prvním a druhm pododstavcem Listiny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. zr 2016, *Star Storage a dals*, C-439/14 a C-488/14, EU:C:2016:688, body 42 aŕ 46 a citovaná judikatura). Členské státy proto musí pri vymezování procesních podmínek soudní žaloby zajistit dodrŕen tohoto práva. V tomto ohledu je třeba podotknout, ŕe ačkoliv neexistují ustanovení unijního práva tykajc se podmínek rizen pred vnitrostátními soudy, za ucelem vymezen rozsahu soudního přezkumu vnitrostátních rozhodnutí prijatch na zkladĕ aktu unijního práva je třeba vzít do uvahy cíl tohoto aktu a zajistit, aby nebyla ohroŕena jeho uinnost (rozsudek ze dne 26. ervna 2019, *Craeynest a dals*, C-723/17, EU:C:2019:533, bod 46 a citovaná judikatura).

- 129 Zásada kontradiktornosti ovsem neposkytuje uastnkm rizen v ramci žaloby tykajc se rizen o zadání veejn zakázky ŕdn nárok na neomezen a absolutn pstup ke vsem informacím tykajcm se dotčeného rizen o zadání zakázky, které byly pedloŕeny orgánu prslunmu k přezkumu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. unora 2008, *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, bod 51). Naopak – jak bylo v podstatĕ uvedeno v bodĕ 121 tohoto rozsudku v kontextu povinností, které v tomto ohledu mají veejn zadavatelĕ – povinnost poskytnout nespĕnmu uchazeci informace dostaten k ochranĕ jeho práva na uinn přezkum musí být pomĕřena s právem jiných hospodrskch subjektů na ochranu jejich duvĕrnch informací a jejich obchodního tajemství.
- 130 Prslun vnitrostátní soud musí tudiž s plným ohledem jak na nezbytnost chránit veejn zájem na zachování spravedliv soutĕŕe v ramci postupů pri zadávání veřejných zakázek, tak na nutnost chránit skutenĕ duvĕrn informace a zvltĕ obchodní tajemství uastnk zadávacího rizen ovĕřit, ŕe veejn zadavatel duvodnĕ považoval informace, které odmítl sdĕlit ŕadatel, za duvĕrn. Za tímto ucelem musí prslun vnitrostátní soud provĕst upln přezkum vseh relevantních skutkových a právních okolností. Musí tedy nezbytnĕ mít moŕnost disponovat informacemi, vetnĕ duvĕrnch informací a obchodního tajemství, potřebnými k tomu, aby mohl se vs znalostí vĕci rozhodnout (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. unora 2008, *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, bod 53).
- 131 Jestliŕe i uveden soud dospĕje k zvĕru, ŕe doten informace mají duvĕrnou povahu, která proto brání jejich zprstupnn konkurentům dotyčného subjektu, je třeba pripomenout, jak jiŕ Soudní dvůr rozhodl, ŕe i kdyŕ zásada kontradiktornosti obecnĕ znamen právo uastnk uritĕho rizen seznamovat se s dukazy a vyjdřenmi pedloŕenmi soudu a vyjadrovat se k nim, v určitých prpadech muŕe být nezbytnĕ nesdĕlovat urit informace uastnkm rizen za ucelem zachování základních práv třetích osob nebo ochrany duleŕitĕho veřejného zájmu (rozsudek ze dne 14. unora 2008, *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, bod 47).
- 132 Mezi základní práva, která tak mohou být chrnĕna, patr právo na respektování soukromého ŕivota a komunikace, které je zakotveno v článku 7 Listiny, a právo na ochranu obchodního tajemství, které Soudní dvůr uznal jako obecnou zásadu unijního práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. unora 2008, *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, body 48 a 49).
- 133 S ohledem na význam ochrany duvĕrnch informací, na který je poukázáno zejména v bodech 131 a 132 tohoto rozsudku, musí mít orgán prslun k přezkumnému rizen v oblasti zadání veejn zakázky moŕnost v prpadĕ potřeby rozhodnout, ŕe informace obsaŕen ve spise, který m k dispozici, nesmí být předány uastnkm rizen ani jejich advokátům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. unora 2008, *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, bod 43).

- 134 Mimoto je třeba upřesnit, že když příslušný vnitrostátní soud dospěje k závěru, že rozhodnutí o nemožnosti sdělit požadované informace z důvodu jejich důvěrné povahy, jež veřejný zadavatel přijal, je s ohledem na povinnosti, které má na základě zásady účinné soudní ochrany a které byly připomenuty v bodech 121 až 123 tohoto rozsudku, důvodné a dostatečně odůvodněné, nelze jednání uvedeného veřejného zadavatele v tomto ohledu kritizovat proto, že by nadměrně chránilo zájmy hospodářského subjektu, o jehož důvěrné informace bylo žádáno.
- 135 Příslušný vnitrostátní soud musí také zkoumat, zda je odůvodnění rozhodnutí, kterým veřejný zadavatel odmítl zpřístupnit důvěrné informace, nebo rozhodnutí, kterým zamítl návrh na správní přezkum předchozího zamítavého rozhodnutí, dostatečné k tomu, aby – v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 120 tohoto rozsudku – umožňovalo žadateli hájit svá práva a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je namístě podat proti tomuto rozhodnutí žalobu, a také k tomu, aby soudům umožňovalo provést přezkum legality tohoto rozhodnutí. Příslušnému vnitrostátnímu soudu dále s ohledem na újmu, která by mohla hospodářskému subjektu vzniknout v důsledku protiprávního sdělení určitých informací konkurentovi, přísluší uvést právo žadatele na účinnou právní ochranu ve smyslu článku 47 Listiny do souladu s právem uvedeného subjektu na ochranu důvěrných informací.
- 136 Konečně musí mít příslušný vnitrostátní soud možnost zrušit zamítavé rozhodnutí nebo rozhodnutí o zamítnutí návrhu na správní přezkum, jsou-li protiprávní, a případně vrátit věc veřejnému zadavateli, či dokonce přijmout sám nové rozhodnutí, pokud mu to vnitrostátní právo dovoluje. V souvislosti s devátou otázkou předkládajícího soudu, a sice zda soud, jemuž byla předložena žádost o zpřístupnění důvěrných informací, musí sám přezkoumat nejen jejich relevantnost, ale i jejich účinky na legalitu řízení o zadání veřejné zakázky, postačí poukázat na to, že podle čl. 1 odst. 3 směrnice 89/665 přísluší určení podmínek přezkumných řízení umožňujících napadnout rozhodnutí veřejných zadavatelů členským státům.
- 137 S ohledem na výše uvedené úvahy je na čtvrtou, osmou a devátou otázku třeba odpovědět, že:
- článek 1 odst. 1 čtvrtý pododstavec a čl. 1 odst. 3 a 5 směrnice 89/665, jakož i článek 21 směrnice 2014/24 ve spojení s obecnou zásadou unijního práva na řádnou správu musí být vykládány v tom smyslu, že veřejný zadavatel, jenž byl hospodářským subjektem požádán o sdělení informací považovaných za důvěrné a obsažených v nabídce konkurenta, kterému byla veřejná zakázka zadána, nemusí sdělit tyto informace, jestliže by jejich předání vedlo k porušení pravidel unijního práva týkajících se ochrany důvěrných informací, a to ani tehdy, když je žádost hospodářského subjektu podána v rámci návrhu tohoto subjektu na přezkum legality způsobu, jakým veřejný zadavatel posoudil nabídku konkurenta. Než veřejný zadavatel odmítne poskytnout takové informace nebo než po takovém odmítnutí zamítne návrh hospodářského subjektu na správní přezkum legality posouzení nabídky dotčeného konkurenta, má povinnost poměřit právo žadatele na řádnou správu s právem konkurenta na ochranu svých důvěrných informací, aby tak jeho rozhodnutí o zamítnutí žádosti nebo návrhu na správní přezkum bylo odůvodněno a aby právo neúspěšného uchazeče na účinný přezkum nebylo zbaveno užitečného účinku;
 - článek 1 odst. 1 čtvrtý pododstavec a čl. 1 odst. 3 a 5 směrnice 89/665, jakož i čl. 21 směrnice 2014/24 ve spojení s článkem 47 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že příslušný vnitrostátní soud, k němuž byla podána žaloba proti rozhodnutí veřejného zadavatele nesdělil hospodářskému subjektu informace považované za důvěrné a obsažené v dokumentaci předané konkurentem, kterému byla veřejná zakázka zadána, nebo žaloba proti rozhodnutí veřejného zadavatele, kterým byl zamítnut návrh na správní přezkum takového zamítavého rozhodnutí,

má povinnost poměřit právo žadatele na účinnou právní ochranu s právem jeho konkurenta na ochranu svých důvěrných informací a svého obchodního tajemství. Za tímto účelem musí tento soud, který musí nezbytně disponovat informacemi, včetně důvěrných informací a obchodního tajemství, potřebnými k tomu, aby mohl se vší znalostí věci rozhodnout o sdělitelnosti uvedených informací, provést přezkum všech relevantních skutkových a právních okolností. Musí mít rovněž možnost zrušit zamítavé rozhodnutí nebo rozhodnutí o zamítnutí návrhu na správní přezkum, jsou-li protiprávní, a případně vrátit věc veřejnému zadavateli, či dokonce přijmout sám nové rozhodnutí, pokud mu to jeho vnitrostátní právo dovoluje.

K desáté otázce

- 138 Podstatou desáté otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 57 odst. 4 směrnice 2014/24 vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud, jemuž byl předložen spor mezi hospodářským subjektem, který nebyl při zadávání veřejné zakázky úspěšný, a veřejným zadavatelem, se může odchýlit od způsobu, jakým veřejný zadavatel posoudil přípustnost jednání hospodářského subjektu, kterému byla veřejná zakázka zadána, a vyvodit z toho ve svém rozhodnutí veškeré nezbytné důsledky, a může i bez návrhu uplatnit právní důvod vycházející z nesprávného posouzení provedeného veřejným zadavatelem.
- 139 Podle čl. 57 odst. 4 směrnice 2014/24 mohou veřejní zadavatelé z účasti v zadávacím řízení vyloučit nebo po nich mohou členské státy požadovat, aby vyloučili hospodářský subjekt, který se nachází v některé ze situací vyjmenovaných v tomto ustanovení.
- 140 Předně je k výslovnému odkazu předkládajícího soudu v desáté otázce na rozsudek ze dne 3. října 2019, *Delta Antreprizā de Constructory ii integracie i Montaj 93* (C-267/18, EU:C:2019:826), třeba podotknout, že uvedený rozsudek se vztahuje k pravomocem samotného veřejného zadavatele provést vlastní posouzení v souvislosti s některým z fakultativních důvodů pro vyloučení uvedených v čl. 57 odst. 4 směrnice 2014/24, takže není přímo relevantní pro zodpovězení této otázky, která se týká pravomocí soudu, jenž rozhoduje ve sporu mezi neúspěšným uchazečem a veřejným zadavatelem.
- 141 Je pravda, že Soudní dvůr v tomto ohledu v bodech 28 a 34 rozsudku ze dne 19. června 2019, *Meca* (C-41/18, EU:C:2019:507), uvedl, že ze znění uvedeného ustanovení vyplývá, že je jen na veřejném zadavateli, a nikoli tedy na vnitrostátním soudu, aby ve stadiu výběru uchazečů rozhodl, zda by hospodářský subjekt měl být vyloučen ze zadávacího řízení.
- 142 Tento výklad byl ovšem podán vzhledem ke kontextu věci, ve které byl uvedený rozsudek vyhlášen a ve které měl Soudní dvůr rozhodnout o vnitrostátní právní úpravě, podle které podání žaloby proti rozhodnutí o ukončení smlouvy na veřejnou zakázku přijatému veřejným zadavatelem z důvodu závažných nedostatků při jejím plnění zabraňuje veřejnému zadavateli, který vyhláší nové zadávací řízení, aby ve stadiu výběru uchazečů jakkoli posoudil spolehlivost hospodářského subjektu, jehož se toto ukončení týká (rozsudek ze dne 19. června 2019, *Meca*, C-41/18, EU:C:2019:507, bod 42).
- 143 Přitom každá osoba, která má nebo měla zájem na zadání veřejné zakázky a která byla nebo by mohla být poškozena porušením čl. 57 odst. 4 směrnice 2014/24, musí nezbytně mít možnost napadnout rozhodnutí, jímž veřejný zadavatel, byť implicitně, odmítne vyloučit určitý hospodářský subjekt ze zadávacího řízení z některého z fakultativních důvodů pro vyloučení

stanovených v uvedeném ustanovení, protože v opačném případě by došlo k porušení práva na účinnou právní ochranu zaručeného v oblasti zadávání veřejných zakázek článkem 1 odst. 1 čtvrtým pododstavcem a odstavcem 3 směrnice 89/665 a článkem 47 Listiny.

- 144 Vnitrostátní soud tudíž může v rámci sporu mezi zájemcem nebo uchazečem, který nebyl při zadávání veřejné zakázky úspěšný, a veřejným zadavatelem přezkoumat způsob, jakým veřejný zadavatel posoudil otázku, zda u hospodářského subjektu, kterému byla veřejná zakázka zadána, byly splněny podmínky nezbytné k uplatnění některého z fakultativních důvodů pro vyloučení uvedených v čl. 57 odst. 4 směrnice 2014/24, a v důsledku toho se od tohoto posouzení odchýlit. Tento soud tak může buď meritorně rozhodnout v tomto smyslu sám, nebo vrátit věc za tímto účelem veřejnému zadavateli nebo příslušnému vnitrostátnímu soudu.
- 145 Unijní právo ovšem od vnitrostátních soudů nevyžaduje, aby uplatnily i bez návrhu důvod vycházející z porušení předpisů unijního práva, jestliže by je přezkum takového důvodu donutil vykročit z mezí, které musí dodržovat, a zejména z rámce sporu vymezeného účastníky řízení a opřít se o jiné skutečnosti a okolnosti, než na kterých účastník řízení, který má zájem na uplatnění uvedených ustanovení, založil svoji svůj nárok (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. prosince 1995, van Schijndel a van Veen, C-430/93 a C-431/93, EU:C:1995:441, body 21 a 22, jakož i ze dne 19. prosince 2018, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust a Coopservice, C-216/17, EU:C:2018:1034, bod 40).
- 146 Podle ustálené judikatury totiž při neexistenci unijní právní úpravy v dané oblasti přísluší každému členskému státu, aby na základě zásady procesní autonomie členských států upravil podmínky správních a soudních řízení určených k zajištění ochrany práv, která jednotlivcům vyplývají z unijního práva. Tyto procesní podmínky nicméně nesmějí být – zejména v souladu se zásadou rovnocennosti – méně příznivé než ty, které se týkají obdobných řízení stanovených pro ochranu práv vyplývajících z vnitrostátního právního řádu (rozsudek ze dne 6. října 2015, Orizzonte Salute, C-61/14, EU:C:2015:655, bod 46 a citovaná judikatura).
- 147 Vnitrostátní soud proto může uplatnit i bez návrhu právní důvod vycházející z porušení čl. 57 odst. 4 směrnice 2014/24 hospodářským subjektem jen tehdy, když mu to dovoluje jeho vnitrostátní právo (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. prosince 1995, van Schijndel a van Veen, C-430/93 a C-431/93, EU:C:1995:441, body 13 a 14).
- 148 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na desátou otázku odpovědět, že čl. 57 odst. 4 směrnice 2014/24 musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud, jemuž byl předložen spor mezi hospodářským subjektem, který nebyl při zadávání veřejné zakázky úspěšný, a veřejným zadavatelem, se může odchýlit od způsobu, jakým veřejný zadavatel posoudil přípustnost jednání hospodářského subjektu, kterému byla veřejná zakázka zadána, a vyvodit z toho ve svém rozhodnutí veškeré nezbytné důsledky. Naproti tomu v souladu se zásadou rovnocennosti může takový soud uplatnit i bez návrhu právní důvod vycházející z nesprávného posouzení provedeného veřejným zadavatelem jen tehdy, když mu to dovoluje vnitrostátní právo.

K jedenácté otázce

- 149 Podstatou jedenácté otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 63 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 2014/24 ve spojení s jejím čl. 57 odst. 4 a 6 vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které lze v případě, kdy hospodářský subjekt, který je členem skupiny hospodářských subjektů a závažným způsobem zkresloval poskytované informace potřebné k ověření neexistence důvodů pro vyloučení skupiny nebo splnění

kvalifikačních kritérií pro výběr u skupiny, aniž jeho partneři o tomto zkreslování informací věděli, přijmout rozhodnutí o vyloučení ze všech řízení o zadání veřejných zakázek ve vztahu ke všem členům této skupiny.

- 150 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 63 odst. 1 první pododstavec směrnice 2014/24 stanoví právo hospodářského subjektu využít pro určitou veřejnou zakázku kapacity jiných subjektů bez ohledu na právní povahu vztahů mezi ním a těmito subjekty, aby splnil kritéria ekonomické a finanční situace stanovená podle čl. 58 odst. 3 této směrnice i kritéria technické a odborné způsobilosti stanovená podle čl. 58 odst. 4 téže směrnice (rozsudek ze dne 3. června 2021, Rad Service a další, C-210/20, EU:C:2021:445, bod 30 a citovaná judikatura).
- 151 Hospodářský subjekt, který hodlá tohoto práva využít, musí podle čl. 59 odst. 1 druhého a třetího pododstavce směrnice 2014/24 při podání žádosti o účast nebo nabídky předat veřejnému zadavateli jednotné evropské osvědčení pro veřejné zakázky, ve kterém tento subjekt potvrdí, že on sám i subjekty, jejichž kapacity hodlá využít, se nenacházejí v některé ze situací uvedených v článku 57 této směrnice, které musí nebo mohou vést k vyloučení hospodářského subjektu, nebo že je splněno příslušné kvalifikační kritérium pro výběr.
- 152 Podle čl. 63 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2014/24 je pak na veřejném zadavateli, aby zejména ověřil, zda u tohoto hospodářského subjektu nebo u některého z uvedených subjektů existují důvody pro vyloučení podle článku 57 této směrnice. Pokud ano, může požadovat, nebo mu dokonce může jeho členský stát ukládat povinnost, aby požadoval, aby dotýčný hospodářský subjekt nahradil subjekt, jehož kapacity hodlá využít, ale u něhož existují nepovinné důvody pro vyloučení.
- 153 Je ovšem nutné upřesnit, že před tím, než se od uchazeče požaduje nahrazení subjektu, jehož kapacity hodlá využít, z důvodu, že se nachází v některé ze situací uvedených v čl. 57 odst. 1 a 4 směrnice 2014/24, článek 63 této směrnice předpokládá, že veřejný zadavatel tomuto uchazeči nebo tomuto subjektu umožní, aby mu představil nápravná opatření, která byla případně přijata k nápravě zjištěné nesrovnalosti, a tedy doložil, že jej lze znovu považovat za spolehlivý subjekt (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 3. října 2019, Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93, C-267/18, EU:C:2019:826, bod 37, a ze dne 3. června 2021, Rad Service a další, C-210/20, EU:C:2021:445, bod 36).
- 154 Takový výklad čl. 63 odst. 1 druhého pododstavce této směrnice může zajistit užitečný účinek čl. 57 odst. 6 prvního pododstavce téže směrnice, jenž v zásadě zaručuje každému hospodářskému subjektu, který se nachází v některé ze situací uvedených v odstavcích 1 a 4 tohoto ustanovení, právo předložit doklady o tom, že opatření přijatá hospodářským subjektem postačují k doložení jeho spolehlivosti navzdory existenci relevantního důvodu pro vyloučení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. června 2021, Rad Service a další, C-210/20, EU:C:2021:445, bod 35).
- 155 Tento výklad mimoto přispívá k zajištění dodržování zásady proporcionality ze strany veřejných zadavatelů v souladu s čl. 18 odst. 1 prvním pododstavcem této směrnice. Z této zásady, která představuje obecnou zásadu unijního práva, totiž vyplývá, že pravidla stanovená členskými státy nebo veřejnými zadavateli v rámci provádění ustanovení této směrnice nesmí překračovat meze toho, co je nezbytné pro dosažení cílů sledovaných uvedenou směrnicí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. prosince 2008, Michaniki, C-213/07, EU:C:2008:731, bod 48, a ze dne 30. ledna 2020, Tim, C-395/18, EU:C:2020:58, bod 45).

- 156 V této souvislosti je třeba připomenout, že při použití fakultativních důvodů pro vyloučení musí veřejní zadavatelé věnovat této zásadě zvláštní pozornost. Tato pozornost přitom musí být ještě větší, pokud vyloučení stanovené vnitrostátní právní úpravou zatěžuje hospodářský subjekt, který podal nabídku, nikoli pro nesplnění povinnosti, kterého se sám dopustil, ale pro nesplnění povinnosti, kterého se dopustil subjekt, jehož kapacity hodlá využít a ve vztahu k němuž nemá žádnou kontrolní pravomoc (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. ledna 2020, *Tim*, C-395/18, EU:C:2020:58, bod 48, a ze dne 3. června 2021, *Rad Service* a další, C-210/20, EU:C:2021:445, bod 39).
- 157 Zásada proporcionality totiž veřejnému zadavateli ukládá, aby provedl konkrétní a individuální posouzení chování dotyčného subjektu. V tomto ohledu musí veřejný zadavatel zohlednit prostředky, které měl uchazeč k dispozici pro ověření existence nesplnění povinnosti u subjektu, jehož kapacity hodlal využít (rozsudek ze dne 3. června 2021, *Rad Service* a další, C-210/20, EU:C:2021:445, bod 40).
- 158 V důsledku toho je třeba na jedenáctou otázku odpovědět, že čl. 63 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 2014/24 ve spojení s jejím čl. 57 odst. 4 a 6 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které lze v případě, kdy hospodářský subjekt, který je členem skupiny hospodářských subjektů a který závažným způsobem zkresloval poskytované informace potřebné k ověření neexistence důvodů pro vyloučení skupiny nebo splnění kvalifikačních kritérií pro výběr u skupiny, aniž jeho partneři o tomto zkreslování informací věděli, přijmout rozhodnutí o vyloučení ze všech řízení o zadání veřejných zakázek ve vztahu ke všem členům této skupiny.

K nákladům řízení

- 159 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 58 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost hospodářských subjektů doložit, že dosahují určitého průměrného ročního obrátu v oblasti činnosti, které se týká dotčená veřejná zakázka, představuje kritérium pro výběr týkající se ekonomické a finanční situace těchto hospodářských subjektů ve smyslu odstavce 3 tohoto ustanovení.**
- 2) Článek 58 odst. 3 ve spojení s čl. 60 odst. 3 směrnice 2014/24 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy veřejný zadavatel od hospodářských subjektů požadoval, aby dosahovaly určitého minimálního obrátu v oblasti, které se týká dotčená veřejná zakázka, se hospodářský subjekt může pro účely doložení své ekonomické a finanční situace dovolávat příjmů dosažených dočasnou skupinou podniků, jejímž byl členem, jen tehdy, pokud v rámci určité veřejné zakázky skutečně přispíval k výkonu činnosti této skupiny, která je obdobná činnosti dotčené veřejnou zakázkou, pro účely které hodlá uvedený subjekt doložit svou ekonomickou a finanční situaci.**

- 3) Článek 58 odst. 4 a články 42 a 70 směrnice 2014/24 musí být vykládány v tom smyslu, že se na technický požadavek obsažený ve výzvě k podávání nabídek mohou uplatnit současně.
- 4) Článek 1 odst. 1 čtvrtý pododstavec, čl. 1 odst. 3 a 5 a čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014, musí být vykládány v tom smyslu, že rozhodnutí veřejného zadavatele nesdělít hospodářskému subjektu informace obsažené v přihlášce nebo v nabídce jiného hospodářského subjektu a považované za důvěrné je přezkoumatelným aktem a v případě, že členský stát, na jehož území probíhá zadávací řízení na dotčenou veřejnou zakázku, stanovil, že každá osoba, která hodlá napadnout rozhodnutí veřejného zadavatele, musí před podáním žaloby nejprve podat návrh na správní přezkum, může tento členský stát také stanovit, že žalobě proti tomuto rozhodnutí o odepření přístupu musí takový předchozí správní přezkum předcházet.
- 5) Článek 1 odst. 1 čtvrtý pododstavec a čl. 1 odst. 3 a 5 směrnice 89/665, ve znění směrnice 2014/23, jakož i článek 21 směrnice 2014/24 ve spojení s obecnou zásadou unijního práva na řádnou správu musí být vykládány v tom smyslu, že veřejný zadavatel, jenž byl hospodářským subjektem požádán o sdělení informací považovaných za důvěrné a obsažených v nabídce konkurenta, kterému byla veřejná zakázka zadána, nemusí sdělit tyto informace, jestliže by jejich předání vedlo k porušení pravidel unijního práva týkajících se ochrany důvěrných informací, a to ani tehdy, když je žádost hospodářského subjektu podána v rámci návrhu tohoto subjektu na přezkum legality způsobu, jakým veřejný zadavatel posoudil nabídku konkurenta. Než veřejný zadavatel odmítne poskytnout takové informace nebo než po takovém odmítnutí zamítne návrh hospodářského subjektu na správní přezkum legality posouzení nabídky dotčeného konkurenta, má povinnost poměřit právo žadatele na řádnou správu s právem konkurenta na ochranu svých důvěrných informací, aby tak jeho rozhodnutí o zamítnutí žádosti nebo návrhu na správní přezkum bylo odůvodněno a aby právo neúspěšného uchazeče na účinný přezkum nebylo zbaveno užitečného účinku.
- 6) Článek 1 odst. 1 čtvrtý pododstavec a čl. 1 odst. 3 a 5 směrnice 89/665, ve znění směrnice 2014/23, jakož i čl. 21 směrnice 2014/24 ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že příslušný vnitrostátní soud, k němuž byla podána žaloba proti rozhodnutí veřejného zadavatele nesdělít hospodářskému subjektu informace považované za důvěrné a obsažené v dokumentaci předané konkurentem, kterému byla veřejná zakázka zadána, nebo žaloba proti rozhodnutí veřejného zadavatele, kterým byl zamítnut návrh na správní přezkum takového zamítavého rozhodnutí, má povinnost poměřit právo žadatele na účinnou právní ochranu s právem jeho konkurenta na ochranu svých důvěrných informací a svého obchodního tajemství. Za tímto účelem musí tento soud, který musí nezbytně disponovat informacemi, včetně důvěrných informací a obchodního tajemství, potřebnými k tomu, aby mohl se vši znalostí věci rozhodnout o sdělitelnosti uvedených informací, provést přezkum všech relevantních skutkových a právních okolností. Musí mít rovněž možnost zrušit zamítavé rozhodnutí nebo rozhodnutí o zamítnutí návrhu na správní přezkum, jsou-li protiprávní, a případně vrátit věc veřejnému zadavateli, či dokonce přijmout sám nové rozhodnutí, pokud mu to jeho vnitrostátní právo dovoluje.

- 7) Článek 57 odst. 4 směrnice 2014/24 musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud, jemuž byl předložen spor mezi hospodářským subjektem, který nebyl při zadávání veřejné zakázky úspěšný, a veřejným zadavatelem, se může odchýlit od způsobu, jakým veřejný zadavatel posoudil přípustnost jednání hospodářského subjektu, kterému byla veřejná zakázka zadána, a vyvodit z toho ve svém rozhodnutí veškeré nezbytné důsledky. Naproti tomu v souladu se zásadou rovnocennosti může takový soud uplatnit i bez návrhu právní důvod vycházející z nesprávného posouzení provedeného veřejným zadavatelem jen tehdy, když mu to dovoluje vnitrostátní právo.
- 8) Článek 63 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 2014/24 ve spojení s jejím čl. 57 odst. 4 a 6 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které lze v případě, kdy hospodářský subjekt, který je členem skupiny hospodářských subjektů a který závažným způsobem zkresloval poskytované informace potřebné k ověření neexistence důvodů pro vyloučení skupiny nebo splnění kvalifikačních kritérií pro výběr u skupiny, aniž jeho partneři o tomto zkreslování informací věděli, přijmout rozhodnutí o vyloučení ze všech řízení o zadání veřejných zakázek ve vztahu ke všem členům této skupiny.

Podpisy